

Τετάρτη 8 Ιουνίου 2011

22. τονίζει ότι είναι σημαντικό οιαδήποτε μακροπρόθεσμη δομή διακυβέρνησης και διαχείρισης του GNSS να είναι πλήρως διαφανής, από χρηματοπιστωτική άποψη φερέγγυος και υπόλογος, η δε διαχείρισή της να γίνεται με τον πλέον υπεύθυνο τρόπο· σημειώνει, εν προκειμένω, ότι ο συντονισμός με το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα πρέπει πραγματοποιείται σε τακτική βάση και θα πρέπει να περιλαμβάνει διεξοδική ενημέρωση·

23. καλεί την Επιτροπή να θεσπίσει κατάλληλους μηχανισμούς για να διασφαλίσει ότι υπηρεσίες και εφαρμογές με βάση το GNSS, ρυθμιζόμενες τόσο από ιδιώτες όσο και από το κράτος, σέβονται τα θεμελιώδη δικαιώματα των πολιτών, όπως τον ιδιωτικό βίο και την προστασία δεδομένων·

*

* *

24. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή και στην ESA.

Επένδυση στο μέλλον: ένα νέο Πολυετές Δημοσιονομικό Πλαίσιο (ΠΔΠ) για μια ανταγωνιστική και βιώσιμη Ευρώπη χωρίς αποκλεισμούς

P7_TA(2011)0266

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 8ης Ιουνίου 2011 σχετικά με την «Επένδυση στο μέλλον: ένα νέο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο (ΠΔΠ) για μια ανταγωνιστική και βιώσιμη Ευρώπη χωρίς αποκλεισμούς» (2010/2211(INI))

(2012/C 380 E/13)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη τη διοργανική συμφωνία της 17ης Μαΐου 2006 μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής για δημοσιονομική πειθαρχία και χρηστή δημοσιονομική διαχείριση ⁽¹⁾,
- έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 312,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 29ης Μαρτίου 2007 σχετικά με το μέλλον των ιδίων πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽²⁾,
- έχοντας υπόψη την απόφαση του Συμβουλίου 2007/436/EK, Ευρατόμ της 7ης Ιουνίου 2007 σχετικά με το σύστημα ιδίων πόρων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽³⁾ και τους κανόνες εφαρμογής της,
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Η επανεξέταση του προϋπολογισμού της ΕΕ» (COM(2010)0700),
- έχοντας υπόψη την απόφασή του της 16ης Ιουνίου 2010 για τη σύσταση ειδικής επιτροπής σχετικά με τις προκλήσεις πολιτικής και τους δημοσιονομικούς πόρους για μια βιώσιμη Ευρωπαϊκή Ένωση μετά το 2013 ⁽⁴⁾,
- έχοντας υπόψη τη συνεισφορά που είχαν στη συζήτηση η αυστριακή Nationalrat, η τσεχική Βουλή, η δανική Folketinget, η εσθονική Riigikogu, η γερμανική Bundestag, η γερμανική Bundesrat, η ιρλανδική Oireachtas, η λιθουανική Seimas, η λετονική Saeima, η πορτογαλική Assembleia da República, η ολλανδική Tweede Kamer και η σουηδική Riksdagen,
- έχοντας υπόψη το άρθρο 184 του Κανονισμού του,

⁽¹⁾ EE C 139 της 14.6.2006, σ. 1.

⁽²⁾ EE C 27 E της 31.01.2008, σ. 214.

⁽³⁾ EE L 163 της 23.6.2007, σ. 17.

⁽⁴⁾ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2010)0225.

Τετάρτη 8 Ιουνίου 2011

- έχοντας υπόψη την έκθεση της ειδικής επιτροπής σχετικά με τις προκλήσεις πολιτικής και τους δημοσιονομικούς πόρους για μία βιώσιμη Ευρωπαϊκή Ένωση μετά το 2013 και τις γνωμοδοτήσεις της Επιτροπής Ανάπτυξης, της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων, της Επιτροπής Βιομηχανίας, Έρευνας και Ενέργειας, της Επιτροπής Μεταφορών και Τουρισμού, της Επιτροπής Περιφερειακής Ανάπτυξης, της Επιτροπής Γεωργίας και Ανάπτυξης της Υπαίθρου, της Επιτροπής Πολιτισμού και Παιδείας και της Επιτροπής Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων (A7-0193/2011),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι το Κοινοβούλιο αποφάσισε να συστήσει ειδική επιτροπή με την ακόλουθη αποστολή:
- a) να ορίσει τις πολιτικές προτεραιότητες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για το ΠΔΠ μετά το 2013 σε επίπεδο τόσο νομοθετικού έργου όσο και προϋπολογισμού·
- β) να εκτιμήσει τους χρηματοδοτικούς πόρους που απαιτούνται για να επιτύχει η Ένωση τους στόχους της και να υλοποιήσει τις πολιτικές της κατά τη χρονική περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2014·
- γ) να ορίσει τη διάρκεια του προσεχούς ΠΔΠ·
- δ) να προτείνει, σύμφωνα με αυτές τις προτεραιότητες και στόχους, μια δομή για το μελλοντικό ΠΔΠ, η οποία να προσδιορίζει τα κύρια πεδία δραστηριότητας της Ένωσης·
- ε) να υποβάλει κατευθυντήριες γραμμές για μια ενδεικτική κατανομή των πόρων ανάμεσα στους διάφορους τομείς δαπανών του ΠΔΠ και στο εσωτερικό κάθε τομέα, σύμφωνα με τις προτεραιότητες και την προτεινόμενη δομή·
- στ) να συγκεκριμενοποιήσει τον σύνδεσμο ανάμεσα σε μία αναμόρφωση του συστήματος χρηματοδότησης του προϋπολογισμού της ΕΕ και μια επανεξέταση των δαπανών, ώστε να παρασχεθεί στην Επιτροπή Προϋπολογισμών μια υγιής βάση για τη διεξαγωγή διαπραγματεύσεων με θέμα το νέο ΠΔΠ,
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ειδική επιτροπή πρέπει να υποβάλει την τελική έκθεσή της πριν η Επιτροπή υποβάλει τις προτάσεις της για το επόμενο ΠΔΠ,
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με το άρθρο 311 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ένωση προικίζεται με επαρκή μέσα για την επίτευξη των στόχων της και την επιτυχή εφαρμογή των πολιτικών της και χρηματοδοτείται στο ακέραιο από ιδίους πόρους,
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με τα άρθρα 312 παράγραφος 5 και 324 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρέπει να συμμετέχει κανονικά στη διαδικασία διαπραγματεύσεων για το επόμενο ΠΔΠ·
- E. λαμβάνοντας υπόψη ότι η έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας ενισχύει τις πολιτικές της Ένωσης και δημιουργεί νέα πεδία αρμοδιότητας, τα οποία θα πρέπει να αντνακλώνται στο επόμενο ΠΔΠ,
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι προκλήσεις που αντιμετωπίζει η Ένωση και οι πολίτες της, όπως η παγκόσμια οικονομική κρίση, η ταχεία άνοδος των αναδυόμενων οικονομιών, η μετάβαση σε μια βιώσιμη κοινωνία και μια αποδοτική από απόψεως πόρων οικονομία, η αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής, οι δημογραφικές προκλήσεις, συμπεριλαμβανομένης της ενσωμάτωσης των μεταναστών και της προστασίας των αιτούντων άσυλο, η μετατόπιση της παγκόσμιας κατανομής της παραγωγής και της αποταμίευσης προς τις αναδυόμενες οικονομίες, η καταπολέμηση της φτώχειας, καθώς και οι απειλές των φυσικών και ανθρωπογενών καταστροφών, της τρομοκρατίας και του οργανωμένου εγκλήματος, απαιτούν ισχυρή απάντηση από την Ένωση και τα κράτη μέλη της,

Τετάρτη 8 Ιουνίου 2011

- Z. λαμβάνοντας υπόψη ότι η διεθνής βαρύτητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι μεγαλύτερη από το άθροισμα των μεμονωμένων κρατών μελών της,
- H. λαμβάνοντας υπόψη ότι κύριος στόχος της πολιτικής της ΕΕ για τη συνοχή πρέπει να παραμείνει η μείωση των υφισταμένων κοινωνικών, οικονομικών και εδαφικών ανισοτήτων σε ολόκληρη την Ένωση, και ότι μια προβλεπόμενη και επιτυχή πολιτική συνοχής εμπεριέχει αφ' εαυτής ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία και πρέπει να αποβεί προς όφελος όλων των κρατών μελών της ΕΕ,
- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι πολίτες της ΕΕ έχουν περισσότερες απαιτήσεις από την Ένωση και μεγαλύτερη κριτική διάθεση όσον αφορά τις επιδόσεις της, και ότι το αίσθημα του κοινού ότι η ΕΕ είναι δική του υπόθεση θα επανέλθει μόνον όταν οι πολίτες της θα είναι βέβαιοι ότι οι αξίες και τα συμφέροντά τους εξυπηρετούνται καλύτερα από την Ένωση,
- I. λαμβάνοντας υπόψη ότι η στρατηγική Ευρώπη 2020 θα πρέπει να βοηθήσει την Ευρώπη να ανακάμψει από την κρίση και να βγει ισχυρότερη, μέσω της δημιουργίας θέσεων εργασίας και της έξυπνης, διατηρήσιμης και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξης· λαμβάνοντας υπόψη ότι η στρατηγική αυτή βασίζεται σε πέντε πρωταρχικούς στόχους της Ένωσης που αφορούν την προώθηση της απασχόλησης, τη βελτίωση των συνθηκών για την καινοτομία, την έρευνα και την ανάπτυξη, την επίτευξη των στόχων που αφορούν την αλλαγή του κλίματος και την ενέργεια, τη βελτίωση των επιπέδων εκπαίδευσης και την προώθηση της κοινωνικής ένταξης, ιδίως με τη μείωση της φτώχειας,
- ΙΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο προϋπολογισμός της Ένωσης αποτελεί ισχυρό εργαλείο μιας μεταρρύθμισης· ότι ο αντικτύπος του μπορεί να ενισχυθεί αν κινητοποιήσει πρόσθετους ιδιωτικούς και δημόσιους χρηματοδοτικούς πόρους προς υποστήριξη των επενδύσεων, λειτουργώντας έτσι σαν καταλύτης όσον αφορά την πολλαπλασιαστική επίδραση των δαπανών της Ένωσης· και ότι η αποκαλούμενη αρχή της «δικαιής επιστροφής» δεν έχει οικονομική λογική, καθόσον δεν λαμβάνει δεόντως υπόψη την ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία, τους δευτερογενείς αντικτύπους και την ανάγκη για αλληλεγγύη μεταξύ των χωρών της ΕΕ,
- ΙΒ. λαμβάνοντας υπόψη ότι σύμφωνα με το άρθρο 3 της ΣΕΕ η βιώσιμη ανάπτυξη της Ευρώπης πρέπει να βασίζεται στην ισόρροπη οικονομική ανάπτυξη και τη σταθερότητα των τιμών, την άκρως ανταγωνιστική κοινωνική οικονομία της αγοράς, με στόχο την πλήρη απασχόληση και την κοινωνική πρόοδο, καθώς και το υψηλό επίπεδο προστασίας και βελτίωσης της ποιότητας του περιβάλλοντος,
- ΙΓ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης αποτελεί μία από τις βασικές αρχές της εκτέλεσης του προϋπολογισμού της Ένωσης, ότι πολλά κράτη μέλη πραγματοποιούν δύσκολες δημοσιονομικές προσαρμογές στον εθνικό τους προϋπολογισμό· και ότι η χρηστή δημοσιονομική διαχείριση –αποδοτικότητα, αποτελεσματικότητα, οικονομία– έχει αποκτήσει ολοένα σημαντικότερο ρόλο στις δημόσιες δαπάνες, σε επίπεδο τόσο Ένωσης όσο και κρατών μελών,
- ΙΔ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι προβλέψεις για περιοδική προσαρμογή των προγραμμάτων δαπανών στις μεταβαλλόμενες ανάγκες και περιστάσεις έχουν αποδειχθεί ανεπαρκείς· και ότι η πολυπλοκότητα των ρυθμίσεων και των κανόνων έχει αποτελέσει έναν από τους λόγους για την πλημμελή απόδοση των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου,
- ΙΕ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα πρώτα τέσσερα χρόνια του τρέχοντος ΠΔΠ 2007-2013 έδειξαν ξεκάθαρα τα όρια της ικανότητας του δημοσιονομικού πλαισίου να προσαρμόζεται στις νέες εξελίξεις και προτεραιότητες χωρίς να θέτει σε κίνδυνο τις ήδη υπάρχουσες· και ότι το τρέχον ΠΔΠ δεν στάθηκε ικανό να ανταποκριθεί γρήγορα σε νέες δεσμεύσεις όπως το Galileo, το ITER, η επισιτιστική διευκόλυνση ή το ευρωπαϊκό σχέδιο για την ανάκαμψη της οικονομίας,
- ΙΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, με την καθιέρωση το 1988 του πόρου επί του ακαθάριστου εθνικού εισοδήματος (ΑΕΕ) για το σύστημα χρηματοδότησης της ΕΕ, αναμενόταν η προσωρινή αναπλήρωση της μείωσης των ιδίων πόρων, αλλά αυτό παρατάθηκε και εντάθηκε με την πάροδο των ετών και σήμερα αποτελεί την κυριότερη συνιστώσα των δημοσιονομικών πόρων της ΕΕ· ότι η επικράτηση αυτή υπογράμμισε την τάση των κρατών μελών να υπολογίζουν το καθαρό ισοζύγιό τους, απόρροια του οποίου είναι μια σειρά από επιστροφές, διορθώσεις, εξαιρέσεις και αντισταθμίσεις που καθιστούν το σημερινό σύστημα ιδίων

Τετάρτη 8 Ιουνίου 2011

πόρων υπερβολικά πολύπλοκο και αδιαφανές, χωρίς επαρκή σύνδεση με τις υφιστάμενες πολιτικές της Ένωσης και όχι αρκετά δίκαιο και, ως εκ τούτου, ανίκανο να διασφαλίσει τη διαφανή και αποτελεσματική χρηματοδότηση των πολιτικών της Ένωσης προς το ευρωπαϊκό συμφέρον και, εντέλει, εντελώς ακατανόητο για τους ευρωπαίους πολίτες,

- ΙΖ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, στο ψήφισμά του της 8ης Μαρτίου 2011 σχετικά με την καινοτόμο χρηματοδότηση σε παγκόσμιο και ευρωπαϊκό επίπεδο ⁽¹⁾, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε την καθιέρωση φόρου χρηματοπιστωτικών συναλλαγών (ΦΧΣ), ο οποίος «θα μπορούσε να συμβάλει στην αντιμετώπιση των αυξανόμενων και άκρως επιζήμιων εμπορικών πρακτικών στις χρηματαγορές, όπως ο καιροσκοπισμός και οι αυτοματοποιημένες υψηλής συχνότητας συναλλαγές, και στην πάταξη της κερδοσκοπίας»,

Μέρος I: Οι κυριότερες προκλήσεις

1. πιστεύει ότι οι προκλήσεις που βρίσκονται μπροστά μας –είτε πρόκειται για τη δημογραφία, είτε για την κλιματική αλλαγή, είτε για τον ενεργειακό εφοδιασμό– είναι τομείς όπου η Ευρωπαϊκή Ένωση, που είναι πολύ περισσότερο από το άθροισμα των κρατών μελών της, μπορεί να αποδείξει την προστιθέμενη αξία της·

2. επισημαίνει ότι η σημερινή κρίση και οι σοβαροί περιορισμοί των δημόσιων δαπανών έχουν δυσκολέψει για ορισμένα κράτη μέλη την περαιτέρω πρόοδο όσον αφορά την ανάπτυξη, την αυξημένη ανταγωνιστικότητα, την επιδίωξη της οικονομικής και κοινωνικής σύγκλισης και την πλήρη συμμετοχή τους στην εσωτερική αγορά· πιστεύει ακράδαντα ότι η λύση στη κρίση θα προέλθει από περισσότερη και όχι από λιγότερη «Ευρώπη»·

3. θεωρεί ότι η έννοια «βιώσιμοι πόροι για την Ευρωπαϊκή Ένωση» κατ' αρχάς και κυρίως σημαίνει την αναθεώρηση του «συστήματος πόρων» του προϋπολογισμού της ΕΕ, ούτως ώστε οι σημερινές εθνικές συνεισφορές να αντικατασταθούν από πραγματικά ευρωπαϊκούς πόρους·

4. πιστεύει ότι τα πρόσφατα γεγονότα δείχνουν ότι η ευρωζώνη έχει ανάγκη τολμηρότερης οικονομικής διακυβέρνησης και ότι ο νομισματικός πυλώνας χωρίς αντίστοιχο κοινωνικό και οικονομικό πυλώνα είναι καταδικασμένος να αποτύχει· θεωρεί απαραίτητο να ενισχύσει η Ένωση το σύστημα οικονομικής διακυβέρνησής της, ώστε να εξασφαλιστεί η εφαρμογή της στρατηγικής ΕΕ2020 (αποκατάσταση και προάσπιση των μακροπρόθεσμων ρυθμών οικονομικής ανάπτυξης), να αποτραπεί η επανάληψη της σημερινής κρίσης και να διασφαλιστεί το ευρωπαϊκό εγχείρημα·

Οικοδόμηση μιας κοινωνίας της γνώσης

5. επισημαίνει ότι η κρίση έχει τονίσει τις διαρθρωτικές προκλήσεις που οφείλουν να αντιμετωπίσουν οι οικονομίες των περισσότερων κρατών μελών: χαμηλή παραγωγικότητα, υψηλά επίπεδα δημόσιου χρέους, μεγάλα δημοσιονομικά ελλείμματα, διαρθρωτική ανεργία, διαιωνιζόμενα εμπόδια στην εσωτερική αγορά, χαμηλή κινητικότητα εργατικού δυναμικού και ξεπερασμένες αντιλήψεις ως προς τις εργασιακές δεξιότητες – παράγοντες που κατατείνουν σε πενιχρή ανάπτυξη· επισημαίνει ότι, για να υπερκερασθούν αυτές οι διαρθρωτικές προκλήσεις, είναι απαραίτητο να γίνουν επενδύσεις σε κομβικούς τομείς όπως η παιδεία, η έρευνα και η καινοτομία, και τονίζει τη σημασία της αντιστροφής της τάσης συρρίκνωσης των δημόσιων επενδύσεων·

6. υπενθυμίζει ότι, βάσει των σημερινών επενδυτικών τάσεων, το 2025 η Ασία θα βρίσκεται ίσως στην πρωτοπορία των επιστημονικών και τεχνολογικών εξελίξεων· υπενθυμίζει ωστόσο ότι οι αλλαγές αυτές δεν αποτελούν μόνο τεράστιες προκλήσεις, αλλά και προσφέρουν επίσης ευκαιρίες, όπως για μια ραγδαία άνοδο των εξαγωγικών δυνατοτήτων της ΕΕ· επισημαίνει ότι η Ένωση υστερεί στην τριτοβάθμια πανεπιστημιακή και επαγγελματική εκπαίδευση, αφού μόνο γύρω στα 30 ευρωπαϊκά πανεπιστήμια συγκαταλέγονται στα 100 καλύτερα πανεπιστήμια του κόσμου· τονίζει ότι η Ευρώπη βραδυπορεί και στον αγώνα δρόμου των εργασιακών δεξιοτήτων και επιστά την προσοχή στο γεγονός ότι, έως το 2020, 16 εκατομμύρια περισσότερες θέσεις εργασίας θα απαιτούν υψηλά προσόντα, ενώ η ζήτηση για χαμηλά προσόντα θα μειωθεί κατά 12 εκατομμύρια θέσεις εργασίας·

⁽¹⁾ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2011)0080.

Τετάρτη 8 Ιουνίου 2011

Η καταπολέμηση της ανεργίας

7. πιστεύει ότι μία από τις μεγάλες προκλήσεις που αντιμετωπίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι η διατήρηση της ανταγωνιστικότητάς της, η αύξηση της ανάπτυξης, η καταπολέμηση της υψηλής ανεργίας, η εστίαση στην εύρυθμη λειτουργία των αγορών εργασίας και σε κοινωνικές συνθήκες που θα βελτιώνουν τις επιδόσεις της απασχόλησης, η προώθηση της αξιοπρεπούς εργασίας, η διασφάλιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων και των συνθηκών εργασίας σε ολόκληρη την Ευρώπη και η μείωση της φτώχειας·

Η δημογραφική πρόκληση

8. επιμένει ότι η Ένωση πρέπει οπωσδήποτε να αντιμετωπίσει τη δημογραφική πρόκληση που της τίθεται· επισημαίνει ότι ο συνδυασμός μειωμένου εργαζόμενου πληθυσμού και μεγαλύτερου ποσοστού συνταξιούχων θα ασκήσει πρόσθετες πιέσεις στα συστήματα κοινωνικής πρόνοιας και στην οικονομική ανταγωνιστικότητα της ΕΕ·

Προκλήσεις σε επίπεδο κλίματος και φυσικών πόρων

9. εκφράζει την ανησυχία του διότι η αύξηση του παγκόσμιου πληθυσμού από 6 σε 9 δισεκατομμύρια θα εντείνει τον παγκόσμιο ανταγωνισμό για τους φυσικούς πόρους και θα ασκήσει πρόσθετη πίεση στο παγκόσμιο και στο τοπικό περιβάλλον· επισημαίνει ότι η ζήτηση τροφίμων είναι πιθανό να αυξηθεί κατά 70 % έως το 2050 και ότι η αναποτελεσματική και μη βιώσιμη χρήση και διαχείριση των πρώτων υλών και των βασικών προϊόντων εκθέτει τους πολίτες σε έναν επιζήμιο ανταγωνισμό μεταξύ της διατροφής, της προστασίας της φύσης και της παραγωγής ενέργειας, καθώς και σε επιζήμιες εκρήξεις τιμών· τούτο μπορεί να έχει επίσης σοβαρές επιπτώσεις στη βιομηχανία όσον αφορά τις επιχειρηματικές ευκαιρίες, όπου περιλαμβάνονται και οι περιορισμοί στην πρόσβαση σε πρώτες ύλες, θέτοντας σε κίνδυνο την οικονομική ασφάλεια και συμβάλλοντας στην κλιματική αλλαγή· επισημαίνει, συνεπώς, ότι η ΕΕ χρειάζεται να αναλάβει δράση δίχως χρονοτριβή και να τεθεί επικεφαλής της διαδικασίας προς την κατεύθυνση μιας οικονομίας που θα βασίζεται σε βιώσιμη χρήση των πόρων·

10. εφιστά την προσοχή στην αυξανόμενη παγκόσμια κατανάλωση ενέργειας και στο γεγονός ότι η εξάρτηση από τις ενεργειακές εισαγωγές πρόκειται να αυξηθεί, με την Ένωση έως το 2050 να καλύπτει σχεδόν τα δύο τρίτα των αναγκών της με εισαγωγές εάν δεν τροποποιηθούν δεόντως οι ακολουθούμενες πολιτικές στον τομέα της ενέργειας και εάν η ΕΕ και τα κράτη μέλη δεν αυξήσουν τις προσπάθειές τους για να αναπτύξουν δικές τους ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και να αξιοποιήσουν το δυναμικό ενεργειακής απόδοσης που διαθέτουν, συνεκτιμώντας πλήρως τις ενεργειακές και κλιματικές δεσμεύσεις της ΕΕ καθώς και τις πτυχές του τομέα της ασφάλειας· προειδοποιεί ότι η μεταβλητότητα των τιμών και οι εφοδιαστικές αβεβαιότητες θα ενταθούν και εξαιτίας της πολιτικής αστάθειας στις ενεργειακά πλούσιες χώρες· ζητεί, ως εκ τούτου, τη διαφοροποίηση των διαύλων τροφοδοσίας της και των εμπορικών εταίρων της·

11. υποστηρίζει την ιδέα ότι το σύνολο της χρηματοδότησης της ΕΕ πρέπει να οδηγήσει σε βελτίωση της γενικής κατάστασης του ευρωπαϊκού περιβάλλοντος μέσω μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που τουλάχιστον να αντιστοιχεί στους στόχους της ισχύουσας νομοθεσίας της ΕΕ· πιστεύει, ως εκ τούτου, ότι πρέπει να μελετηθούν, με βάση τα συνολικά επίπεδα, οι θετικές και αρνητικές κλιματικές και περιβαλλοντικές συνέπειες της χρηματοδότησης με πόρους της ΕΕ·

Εσωτερική και εξωτερική ασφάλεια και ατομικές ελευθερίες

12. πιστεύει ότι η παγκοσμιοποίηση έχει εντείνει την αίσθηση ευπάθειας διαλύοντας τη διαχωριστική γραμμή μεταξύ εσωτερικών και εξωτερικών μορφών της ελευθερίας, της δικαιοσύνης και της ασφάλειας· είναι πεπεισμένο ότι η αντιμετώπιση των προκλήσεων του 21ου στον τομέα της ασφάλειας, με ταυτόχρονη διασφάλιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των ατομικών ελευθεριών, απαιτεί συνεπώς παγκόσμιες και προνοητικές απαντήσεις, τις οποίες μπορεί να δώσει μόνο μια οντότητα με το εκτόπισμα της Ένωσης· είναι πεπεισμένο ότι η εξωτερική διάσταση της ασφάλειας της ΕΕ συνδέεται στενά με τη δημοκρατία, το κράτος δικαίου και τη χρηστή διακυβέρνηση τρίτων χωρών και ότι η ΕΕ έχει ιδιαίτερη ευθύνη να συμβάλει στην κατεύθυνση αυτή·

Τετάρτη 8 Ιουνίου 2011

Η Ευρώπη στον κόσμο: μετατροπή σε ενεργό παίκτη

13. είναι πεπεισμένο ότι η Ένωση, ως σημαντική πολιτική, οικονομική και εμπορική δύναμη, πρέπει να δραματίζει πλήρως τον ρόλο της στη διεθνή σκηνή· υπενθυμίζει ότι η Συνθήκη της Λισσαβώνας προσφέρει νέα εργαλεία για αποτελεσματικότερη προώθηση των ευρωπαϊκών συμφερόντων και αξιών παγκοσμίως· τονίζει ότι η Ένωση θα προσθέσει αξία στην παγκόσμια σκηνή και θα επηρεάσει τις παγκόσμιες αποφάσεις πολιτικής μόνο αν ενεργεί συλλογικά· επιμένει ότι η ενισχυμένη εξωτερική εκπροσώπηση πρέπει να συνδυαστεί με μεγαλύτερο εσωτερικό συντονισμό·

Επίτευξη χρηστής διακυβέρνησης

14. είναι πεπεισμένο ότι η ενίσχυση του ενστερνισμού της Ένωσης από το κοινό πρέπει να γίνει κατευθυντήρια δύναμη της συλλογικής δράσης· πιστεύει ότι η επίτευξη «χρηστής διακυβέρνησης» είναι μακράν το ισχυρότερο μέσο της Ένωσης για να εξασφαλιστούν η διαρκής προσηλωση και το ενδιαφέρον των πολιτών της·

Μέρος II: Βελτιστοποίηση των αποτελεσμάτων: ο ρόλος του προϋπολογισμού της ΕΕ

Ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία και το κόστος της μη-Ευρώπης

15. υπογραμμίζει ότι οι δημοσιονομικές δαπάνες της ΕΕ έχουν ως κύρια αποστολή να δημιουργούν ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία (ΕΠΑ) μέσω της συγκέντρωσης πόρων, λειτουργώντας ως καταλύτης και παρέχοντας οικονομίες κλίμακας και θετικούς διασυννοριακούς και δευτερογενείς αντικτύπους, συμβάλλοντας έτσι στην αποτελεσματικότερη ή ταχύτερη επίτευξη των συμφωνημένων στόχων κοινής πολιτικής και μειώνοντας τις εθνικές δαπάνες· υπενθυμίζει ότι, κατ' αρχήν, πρέπει να αποφευχθεί οιαδήποτε επικάλυψη μεταξύ δαπανών και μεταξύ κονδυλίων εγγεγραμμένων σε διάφορες θέσεις του προϋπολογισμού, και ότι οι δαπάνες της ΕΕ πρέπει πάντα να στοχεύουν στη δημιουργία μεγαλύτερης αξίας από εκείνη που δημιουργούν αθροισόμενες οι χωριστές δαπάνες των κρατών μελών· πιστεύει ότι το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο, αν χρησιμοποιηθεί σωστά, αποτελεί ένα πολύ σημαντικό εργαλείο για τον μακροπρόθεσμο σχεδιασμό του ευρωπαϊκού εγχειρήματος, λαμβάνοντας υπόψη του την ευρωπαϊκή προοπτική και την προστιθέμενη αξία της Ένωσης·

16. εφιστά την προσοχή στους κάτωθι τομείς ως εν δυνάμει υποψηφίους για μεγαλύτερη συνέργεια και για οικονομίες κλίμακας: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Βοήθειας, ανθρωπιστική βοήθεια και ειδικότερα η δυνατότητα ταχείας παρέμβασης της ΕΕ, συγκέντρωση των αμυντικών πόρων, έρευνα, ανάπτυξη και καινοτομία, μεγάλα έργα υποδομής (ιδίως στον τομέα της ενέργειας και των μεταφορών) και εποπτεία των χρηματοπιστωτικών αγορών·

17. θεωρεί ότι, πέραν του ελέγχου της επικουρικότητας από τα εθνικά κοινοβούλια όπως προβλέπει η Συνθήκη της Λισσαβώνας, πρέπει να πραγματοποιείται, εν είδει βέλτιστης πρακτικής, εκτίμηση ΕΠΑ για κάθε νομοθετική πρόταση με επιπτώσεις στον προϋπολογισμό· επιμένει ωστόσο ότι η εκτίμηση ΕΠΑ πρέπει να υπερβαίνει τη λογική του «λογιστικού φύλλου» και ότι μια πολιτική αξιολόγηση πρέπει να εξετάζει κατά πόσον η σχεδιαζόμενη δράση θα συμβάλει αποδοτικά και αποτελεσματικά στην επίτευξη των κοινών στόχων της ΕΕ και κατά πόσον θα δημιουργήσει ευρωπαϊκά δημόσια αγαθά· παρατηρεί ότι τα βασικά και σημαντικότερα στοιχεία της ΕΠΑ, όπως η ειρήνη, η σταθερότητα, η ελευθερία, καθώς και η ελεύθερη κυκλοφορία προσώπων, αγαθών, υπηρεσιών και κεφαλαίων, δεν μπορούν να αξιολογηθούν με αριθμητικούς όρους·

18. επισημαίνει ότι είναι αναγκαίο να αποδεικνύεται ότι όλες οι δαπάνες της ΕΕ συνάδουν με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη Συνθήκη, το κοινοτικό κεκτημένο και τους μείζονες στόχους πολιτικής της ΕΕ· τονίζει ότι η ΕΠΑ δεν προκύπτει μόνο από τις δαπάνες, αλλά επίσης από την ευρωπαϊκή νομοθεσία και από τον συντονισμό των εθνικών πολιτικών και των πολιτικών της Ένωσης στον οικονομικό, φορολογικό, δημοσιονομικό και κοινωνικό τομέα· είναι πεπεισμένο ότι η ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία των δαπανών στο πλαίσιο του μελλοντικού ΠΔΠ πρέπει να ενισχυθεί· τονίζει ότι η χρηματοδότηση της ΕΕ πρέπει, στο μέτρο του δυνατού, να συμβάλλει κάθε φορά σε περισσότερους από έναν στόχους πολιτικής της ΕΕ (π.χ. εδαφική συνοχή, προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή, προστασία της βιοποικιλότητας)·

Τετάρτη 8 Ιουνίου 2011

19. πιστεύει ακράδαντα ότι οι επενδύσεις σε επίπεδο ΕΕ μπορούν να οδηγήσουν σε σημαντικά υψηλότερες εξοικονομήσεις σε εθνικό επίπεδο, ιδίως σε τομείς όπου η ΕΕ διαθέτει αδιαμφισβήτητη περισσότερη προστιθέμενη αξία από τους εθνικούς προϋπολογισμούς· πιστεύει ακράδαντα ότι η αρχή της ΕΠΑ πρέπει να διέπει όλες τις μελλοντικές διαπραγματεύσεις για τον προϋπολογισμό της ΕΕ· χαιρετίζει, ως εκ τούτου, τη δέσμευση της Επιτροπής να δρομολογήσει διεξοδική ανάλυση του «κόστους της μη-Ευρώπης» για τα κράτη μέλη και τους εθνικούς προϋπολογισμούς· καλεί την Επιτροπή να δημοσιεύσει την έκθεση αυτή εγκαίρως ώστε να μπορεί να ληφθεί υπόψη κατά τη διαδικασία διαπραγματεύσεων για το επόμενο ΠΔΠ·

20. ζητεί να υπάρξει καλύτερος συντονισμός μεταξύ του προϋπολογισμού της ΕΕ και των εθνικών προϋπολογισμών των κρατών μελών όσον αφορά τη χρηματοδότηση των κοινών πολιτικών προτεραιοτήτων· τονίζει εκ νέου την ανάγκη συντονισμού των δημοσίων δαπανών από τον σχεδιασμό έως την εφαρμογή, προκειμένου να διασφαλιστεί η συμπληρωματικότητα, αυξημένη αποτελεσματικότητα και προβολή καθώς και περισσότερος εξορθολογισμός του προϋπολογισμού της ΕΕ· πιστεύει ότι ο νέος μηχανισμός συντονισμού της οικονομικής και δημοσιονομικής πολιτικής («Ευρωπαϊκό Εξάμηνο») θα παίξει σημαντικό ρόλο για την ευθυγράμμιση των στόχων πολιτικής σε ολόκληρη την Ευρώπη και με τους στόχους της ΕΕ, συμβάλλοντας έτσι στην επίτευξη των επιθυμητών συνεργειών ανάμεσα στον προϋπολογισμό της ΕΕ και τους εθνικούς προϋπολογισμούς·

Για έναν αποτελεσματικό προϋπολογισμό

21. θεωρεί ότι, ενώ η αρχή της ΕΠΑ πρέπει να χρησιμοποιείται για να προσανατολίζει τις μελλοντικές αποφάσεις περί καθορισμού προτεραιοτήτων στις δαπάνες, η αποδοτική και αποτελεσματική χρησιμοποίηση των πιστώσεων πρέπει να καθοδηγεί την υλοποίηση των διάφορων πολιτικών και δραστηριοτήτων·

22. τονίζει ότι, προκειμένου να επιτευχθούν με απτό τρόπο τα βέλτιστα αποτελέσματα για τη βιώσιμη οικονομική μεγέθυνση και την ανάπτυξη, την αλληλεγγύη και τη συνοχή, πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στη βελτίωση των συνεργειών μεταξύ όλων των κόνδυλων του προϋπολογισμού της ΕΕ που επηρεάζουν την οικονομική ανάπτυξη, και στην ολοκληρωμένη διατομεακή προσέγγιση, στην ανάπτυξη πολιτικών προσανατολισμένων στα αποτελέσματα και, κατά περίπτωση, στη χρησιμοποίηση της αιρεσιμότητας, των αρχών του «μη βλάπτει» και «ο ρυπαίνων πληρώνει», παραγόντων επιτυχίας και επιδόσεων και δεικτών επίτευξης αποτελεσμάτων·

Χρησιμοποίηση του προϋπολογισμού για την ενίσχυση των επενδύσεων

23. υπενθυμίζει ότι ο προϋπολογισμός της ΕΕ είναι κατά κύριο λόγο επενδυτικός προϋπολογισμός, ο οποίος μπορεί να εξασφαλίσει περισσότερες επενδύσεις προερχόμενες από δημόσιες ή ιδιωτικές πηγές· θεωρεί ότι η προσέλκυση πρόσθετων κεφαλαίων θα έχει κρίσιμη σημασία για την επίτευξη των μεγάλων επενδύσεων τις οποίες απαιτούν οι στόχοι της πολιτικής Ευρώπη 2020· τονίζει ειδικότερα την ανάγκη να μεγιστοποιηθεί ο αντίκτυπος της ενωσιακής χρηματοδότησης με την κινητοποίηση, συγκέντρωση και ενίσχυση των δημόσιων και ιδιωτικών χρηματοδοτικών πόρων για υποδομές και μεγάλα έργα ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος χωρίς στρέβλωση του ανταγωνισμού·

24. σημειώνει την εξέλιξη που είχαν από τη δεκαετία του 1990 οι θεσμοποιημένες συμπράξεις δημόσιου-ιδιωτικού τομέα (ΣΔΙΤ) στην Ένωση, μεταξύ άλλων στους τομείς των μεταφορών, των δημόσιων κτιρίων και εξοπλισμού και του περιβάλλοντος, σαν μορφές συνεργασίας μεταξύ δημόσιων αρχών και ιδιωτικού τομέα και σαν ένα συμπληρωματικό όχημα υλοποίησης υποδομών και στρατηγικών δημόσιων υπηρεσιών· εκφράζει ωστόσο τον προβληματισμό του για ορισμένα βαρύτερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι ΣΔΙΤ και τονίζει ότι ο σχεδιασμός των μελλοντικών ΣΔΙΤ πρέπει να βασιστεί στα διδάγματα που έχουν αποκομισθεί και να επιλύει παλαιότερες ατέλειες·

25. επισημαίνει την προηγούμενη, εν γένει θετική εμπειρία από τη χρησιμοποίηση καινοτόμων χρηματοδοτικών μέσων –συμπεριλαμβανομένων των συνδυασμών επιδότησης και δανειοδότησης και των μηχανισμών επιμερισμού των κινδύνων, όπως ο μηχανισμός εγγύησης δανείων για σχέδια του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών (LGTT), ο μηχανισμός χρηματοδότησης με επιμερισμό των κινδύνων (RSFF) και οι μηχανισμοί της πολιτικής για τη συνοχή (JEREMIE, JESSICA, JASPERS και JASMINE)– προκειμένου να επιτευχθούν συγκεκριμένοι στόχοι πολιτικής· θεωρεί ότι η Ένωση πρέπει να αναλάβει δράση ιδίως για να ενισχύσει τη χρήση των χρηματοδοτικών πόρων της ΕΕ ως καταλύτη για την προσέλκυση πρόσθετης χρηματοδότησης από την ΕΤΕπ, την ΕΤΑΑ, άλλους διεθνείς χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς και τον ιδιωτικό τομέα

Τετάρτη 8 Ιουνίου 2011

26. καλεί, συνεπώς, την Επιτροπή να προτείνει, αφενός, μέτρα για την επέκταση του συστήματος της καινοτόμου χρηματοδότησης, μετά από λεπτομερή εξέτασή του και αφού αξιολογηθούν επακριβώς οι δημόσιες και ιδιωτικές επενδυτικές ανάγκες, καθώς και, αφετέρου, μια μεθοδολογία για τον συντονισμό των χρηματοδοτήσεων από διαφορετικές πηγές· καλεί τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν ότι το εθνικό τους νομικό πλαίσιο καθιστά δυνατή την εφαρμογή αυτών των συστημάτων· ζητεί συνεπώς την ουσιαστική ενίσχυση του κανονιστικού, δημοσιονομικού και επιχειρησιακού πλαισίου των μηχανισμών αυτών, προκειμένου να εξασφαλιστεί η αποτελεσματικότητά τους ως προς τη μόχλευση των επενδύσεων και την ενδεδειγμένη χρήση των πόρων της ΕΕ και ως προς την επάρκεια της παρακολούθησης, της υποβολής εκθέσεων και της λογοδοσίας· τονίζει επιπλέον την ανάγκη να εξασφαλιστεί ο ποσοτικός προσδιορισμός και ο κατάλληλος συνυπολογισμός των υποκείμενων κινδύνων·

27. σημειώνει τις δυσκολίες εξεύρεσης ιδιωτών επενδυτών για ευρείας κλίμακας σχέδια της ΕΕ, δυσκολίες που υπήρχαν ανέκαθεν· αναγνωρίζει ότι η χρηματοπιστωτική κρίση οδήγησε σε μεγαλύτερη απροθυμία των ιδιωτών επενδυτών να χρηματοδοτούν σχέδια της ΕΕ και φανέρωσε την ανάγκη να αναδημιουργηθεί επαρκής εμπιστοσύνη ώστε να μπορούν τα μεγάλα επενδυτικά σχέδια να προσελκύουν τη στήριξη που χρειάζονται· τονίζει ότι θα χρειαστεί η υποστήριξη του προϋπολογισμού της ΕΕ, τόσο βραχυπρόθεσμα όσο και περισσότερο μακροπρόθεσμα, για την προσέλκυση και κινητοποίηση ιδιωτικών χρηματοδοτικών πόρων για έργα ενωσιακού ενδιαφέροντος, και ιδίως όσα έχουν ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία και είναι οικονομικώς βιώσιμα αλλά δεν θεωρούνται εμπορικώς βιώσιμα·

28. επικροτεί συνεπώς την πρωτοβουλία ομολόγων σχεδίων, στο πλαίσιο της στρατηγικής Ευρώπη 2020, σαν μηχανισμό επιμερισμού κινδύνων με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ), ο οποίος παρέχει στήριξη –μέχρι ενός ανώτατου ορίου– από τον προϋπολογισμό της ΕΕ, θα εξασφαλίζει μόχλευση των χρηματοδοτήσεων της ΕΕ και θα αυξήσει το ενδιαφέρον των ιδιωτών επενδυτών για συμμετοχή στα σχέδια προτεραιότητας της ΕΕ, κατά το πνεύμα των στόχων της στρατηγικής Ευρώπη 2020· καλεί την Επιτροπή να υποβάλει ολοκληρωμένη πρόταση για τα ομόλογα εκτέλεσης έργων της ΕΕ, με αξιοποίηση της υπάρχουσας πείρας από τα κοινά χρηματοδοτικά μέσα ΕΕ-ΕΤΕπ, και να συμπεριλάβει σαφή και διαφανή κριτήρια για την επιλεξιμότητα και την επιλογή των έργων αυτών· υπενθυμίζει ότι τα έργα ενωσιακού ενδιαφέροντος που αποφέρουν πολύ λίγα έσοδα θα συνεχίσουν να χρειάζονται χρηματοδότηση μέσω επιδοτήσεων· εκφράζει την ανησυχία του για το γεγονός ότι το περιορισμένο μέγεθος του προϋπολογισμού της ΕΕ ενδέχεται να κάνει τελικά επιβεβλημένη την εφαρμογή περιορισμών όσον αφορά την παροχή πρόσθετων χρηματοδοτικών πόρων για νέες πρωτοβουλίες·

29. επαναλαμβάνει την ανάγκη να εξασφαλιστούν η απόλυτη διαφάνεια, η λογοδοσία και ο δημοκρατικός έλεγχος των καινοτόμων χρηματοδοτικών μέσων και μηχανισμών που σχετίζονται με τον προϋπολογισμό της ΕΕ· καλεί την Επιτροπή να καταθέσει πρόταση για ένα πλαίσιο υλοποίησης και επιλεξιμότητας έργων, το οποίο, εγκρινόμενο με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, να εξασφαλίζει διαρκή ροή ενημέρωσης και συμμετοχή της αρμόδιας για τον προϋπολογισμό αρχής όσον αφορά την χρήση αυτών των μέσων σε ολόκληρη την Ευρώπη, επιτρέποντας στο Κοινοβούλιο να επαληθεύει την τήρηση των πολιτικών προτεραιοτήτων του και δίνοντας στο Ελεγκτικό Συνέδριο τη δυνατότητα ενισχυμένου ελέγχου επί αυτών των μέσων·

Εξασφάλιση χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης

30. θεωρεί ότι η βελτίωση της εκτέλεσης και της ποιότητας των δαπανών πρέπει να αποτελεί κατευθυντήρια αρχή για την επίτευξη βέλτιστης χρήσης του προϋπολογισμού της ΕΕ και για την κατάσταση και διαχείριση των προγραμμάτων και δραστηριοτήτων μετά το 2013·

31. τονίζει περαιτέρω ότι η κατάσταση προγραμμάτων δαπάνης πρέπει να δίνει μεγάλη έμφαση στις αρχές της σαφήνειας των στόχων, της πλήρους συμμόρφωσης με το κοινοτικό κεκτημένο και της συμπληρωματικότητας των μέσων και δράσεων, της εναρμόνισης και απλούστευσης των κανόνων επιλεξιμότητας και εκτέλεσης, της διαφάνειας και της πλήρους και συμφωνημένης λογοδοσίας· υπογραμμίζει τη σπουδαιότητα της ενσωμάτωσης της διάστασης του φύλου στον προϋπολογισμό ως εργαλείου χρηστής διακυβέρνησης για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας και της δικαιοσύνης·

32. τονίζει ειδικότερα ότι η απλούστευση των κανόνων και διαδικασιών πρέπει να αποτελεί καιρία οριζόντια προτεραιότητα και είναι πεπεισμένο ότι η αναθεώρηση του δημοσιονομικού κανονισμού θα έχει κρίσιμη σημασία από την άποψη αυτή·

Τετάρτη 8 Ιουνίου 2011

33. τονίζει ότι η βελτίωση της δημοσιονομικής διαχείρισης στην Ένωση πρέπει να υποστηριχθεί με στενή παρακολούθηση της συντελούμενης προόδου στην Επιτροπή και στα κράτη μέλη· επιμένει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να αναλάβουν την ευθύνη για την ορθή χρήση και για τη διαχείριση των χρηματοδοτικών πόρων της ΕΕ και να εκδίδουν ετησίως εθνικές δηλώσεις σχετικά με τη χρήση των χρηματοδοτικών πόρων της ΕΕ στο κατάλληλο πολιτικό επίπεδο·

34. τονίζει την ανάγκη αντιμετώπισης της τάσης αύξησης του επιπέδου των εκκρεμών αναλήψεων υποχρεώσεων (RAL - υπόλοιπα προς εκκαθάριση)· υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με την Επιτροπή, το επίπεδο των RAL θα ανέρχεται έως τα τέλη του 2013 σε 217 δισεκατομμύρια ευρώ· σημειώνει ότι ένα ορισμένο επίπεδο RAL είναι αναπόφευκτο κατά την υλοποίηση πολυετών προγραμμάτων, όμως παρ' όλα αυτά υπογραμμίζει ότι η ύπαρξη εκκρεμών αναλήψεων υποχρεώσεων προϋποθέτει, εξ ορισμού, πληρωμές που αντιστοίχως πρέπει να γίνουν· για τον λόγο αυτό δεν συμφωνεί με τη στάση του Συμβουλίου να αποφασίζει για το επίπεδο πληρωμών εκ των προτέρων, χωρίς να λαμβάνει υπόψη του μια ακριβή αξιολόγηση των πραγματικών αναγκών· θα καταβάλλει επομένως κάθε δυνατή προσπάθεια, καθ' όλη τη διάρκεια της ετήσιας διαδικασίας του προϋπολογισμού στο πλαίσιο του επόμενου ΠΔΠ, για να μειωθεί η διαφορά μεταξύ πιστώσεων αναλήψεων υποχρεώσεων και πιστώσεων πληρωμών, μέσω της κατάλληλης αύξησης του επιπέδου πληρωμών·

35. εκφράζει την πεποίθηση ότι η αξιολόγηση των προτερημάτων και των ατελειών στα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου κάθε κράτους μέλους σε επιμέρους τομείς πολιτικής είναι απαραίτητη προκειμένου να βελτιωθεί η ποιότητα της διαχείρισης και του ελέγχου των χρηματοδοτικών πόρων της ΕΕ από τα κράτη μέλη· πιστεύει επίσης ότι χρειάζεται βελτίωση της διαχείρισης, λιγότερη γραφειοκρατία και περισσότερη διαφάνεια καθώς και βελτίωση, όχι αύξηση των ελέγχων, προκειμένου να αυξηθεί η αποδοτικότητα και αποτελεσματικότητα των χρηματοδοτικών πόρων της ΕΕ, μεταξύ άλλων όσον αφορά το ποσοστό απορρόφησής τους· πιστεύει εν προκειμένω ότι πρέπει να επιτευχθεί ισορροπία μεταξύ του επιπέδου ελέγχου και του κόστους του·

36. υπογραμμίζει τη σημασία της ασφάλειας δικαίου και της δημοσιονομικής συνέχειας για την επιτυχή εφαρμογή των πολυετών πολιτικών και προγραμμάτων· πιστεύει, συνεπώς, ότι οι κανόνες δεν πρέπει να αλλάζουν στο μέσο των περιόδων προγραμματισμού χωρίς δέουσα αιτιολόγηση και επαρκή εκτίμηση αντικτύπου, διότι κάτι τέτοιο ενδέχεται να έχει ως συνέπειες υψηλότερο κόστος μετάβασης, βραδύτερη εφαρμογή και αυξημένες πιθανότητες σφάλματος·

37. τονίζει ότι η θεσμική ικανότητα συγκαταλέγεται στα κρίσιμα στοιχεία για την επιτυχή ανάπτυξη, υλοποίηση και παρακολούθηση των πολιτικών της Ένωσης· θεωρεί συνεπώς ότι η ενίσχυση της θεσμικής και διοικητικής ικανότητας σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο θα μπορούσε να στηρίξει τις διαρθρωτικές προσαρμογές και να συμβάλει στην ομαλή και επιτυχή απορρόφηση των χρηματοδοτήσεων της ΕΕ·

Μέρος III: Πολιτικές προτεραιότητες

38. υπενθυμίζει ότι η έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβόνας ενισχύει τις πολιτικές της Ένωσης και παρέχει στην Ένωση σημαντικές νέες αρμοδιότητες, ιδίως στους τομείς της εξωτερικής δράσης, του αθλητισμού, του διαστήματος, της κλιματικής αλλαγής, της ενέργειας, του τουρισμού και της πολιτικής προστασίας· τονίζει ότι αυτό απαιτεί επαρκείς χρηματοδοτικούς πόρους· υπενθυμίζει, στο πλαίσιο αυτό, ότι το άρθρο 311 ΣΛΕΕ απαιτεί από την Ένωση να εφοδιάζεται με τα μέσα που απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων της και για την επιτυχή εφαρμογή των πολιτικών της·

Ένας προϋπολογισμός που θα στηρίζει τους στόχους της στρατηγικής Ευρώπη 2020

39. πιστεύει ότι η στρατηγική Ευρώπη 2020 πρέπει να αποτελέσει σημείο αναφοράς σε επίπεδο πολιτικών για το επόμενο ΠΔΠ· υποστηρίζει ταυτόχρονα ότι η στρατηγική Ευρώπη 2020 δεν είναι καθολικής εμβέλειας και δεν καλύπτει όλους τους τομείς πολιτικής της Ένωσης· τονίζει ότι το επόμενο ΠΔΠ πρέπει να λαμβάνει υπόψη και άλλες πολιτικές που βασίζονται στις Συνθήκες και επιδιώκουν διαφορετικούς στόχους·

Τετάρτη 8 Ιουνίου 2011

40. πιστεύει ότι η στρατηγική Ευρώπη 2020 πρέπει να βοηθήσει την ΕΕ να ανακάμψει από την κρίση και να εξέλθει ισχυρότερη μέσω της βελτίωσης των συνθηκών - και των δαπανών - στον τομέα της καινοτομίας, της έρευνας και της ανάπτυξης, μέσω της εκπλήρωσης των στόχων της ΕΕ στον τομέα της κλιματικής αλλαγής και της ενέργειας και μέσω της βελτίωσης του επιπέδου της εκπαίδευσης και της προώθησης της κοινωνικής ενσωμάτωσης, μειώνοντας, ιδίως, τη φτώχεια· παρατηρεί ότι η στρατηγική Ευρώπη 2020 προορίζεται να επιδιώξει όχι μόνο τη βραχυπρόθεσμη οικονομική ανάπτυξη και χρηματοπιστωτική σταθερότητα, αλλά και την πλέον μακροπρόθεσμη διαρθρωτική μετάβαση σε μια πιο βιώσιμη ανάπτυξη που να βασίζεται σε αποτελεσματικότερη χρήση των πόρων·

41. πιστεύει ότι το σημερινό περιεχόμενο της στρατηγικής Ευρώπη 2020, όπως οι πρωταρχικοί στόχοι, οι εμβληματικές πρωτοβουλίες, τα σημεία συμφόρησης και οι δείκτες, παραμένει πολύ γενικόλογο και καλεί την Επιτροπή να υποβάλει λεπτομερέστερες προτάσεις· φρονεί επίσης ότι η αναζωογόνηση της ενιαίας αγοράς αποτελεί κείμενο στοιχείο της στρατηγικής ΕΕ 2020, το οποίο ενισχύει τη συνεργασία μεταξύ των διάφορων εμβληματικών πρωτοβουλιών της· υπογραμμίζει ότι οι στόχοι της στρατηγικής είναι δυνατόν να υλοποιηθούν μόνο μέσω συγκεκριμένων δεσμεύσεων από τα κράτη μέλη στα εθνικά μεταρρυθμιστικά προγράμματά τους, μέσω πολιτικών με δοκιμασμένους μηχανισμούς εκτέλεσης και μέσω συγκεκριμένων και συνεπών νομοθετικών προτάσεων·

42. τονίζει επιπλέον ότι η στρατηγική Ευρώπη 2020 μπορεί να είναι αξιόπιστη μόνον εάν διασφαλίζεται η συνοχή στόχων και χρηματοδοτικών πόρων που διατίθενται για αυτούς σε επίπεδο Ένωσης και σε επίπεδο κρατών μελών· πιστεύει ότι πρέπει να αντανακλώνται στο επόμενο ΠΔΠ οι φιλοδοξίες της στρατηγικής Ευρώπη 2020 και είναι αποφασισμένο να συνεργαστεί με την Επιτροπή και τα κράτη μέλη για να καταρτισθεί ένα αξιόπιστο πλαίσιο χρηματοδότησης, το οποίο ειδικότερα να εξασφαλίζει επαρκή χρηματοδότηση των εμβληματικών πρωτοβουλιών της στρατηγικής αυτής και των πρωταρχικών στόχων της· υποστηρίζει εν προκειμένω ότι τα καθήκοντα, οι πόροι και οι αρμοδιότητες πρέπει να οριστούν με σαφήνεια και να συντονιστούν αποτελεσματικά ανάμεσα στην Ένωση και τα κράτη μέλη της, συμπεριλαμβανομένων των τοπικών και περιφερειακών αρχών· καλεί την Επιτροπή να διευκρινίσει τη δημοσιονομική διάσταση των εμβληματικών πρωτοβουλιών, δεδομένου ότι αυτά τα προέχοντα σχέδια δράσης διατέμνουν εγκάρσια όλες τις πολιτικές που χρηματοδοτούνται από τον προϋπολογισμό της ΕΕ·

43. προειδοποιεί ότι η ανάπτυξη δεκαετούς στρατηγικής Ευρώπη 2020 απαιτεί επαρκή δημοσιονομική ευελιξία, ώστε να εξασφαλίζεται ότι τα δημοσιονομικά μέσα θα μπορούν να ευθυγραμμίζονται κατάλληλα με τις εξελισσόμενες περιστάσεις και προτεραιότητες·

Ένας προϋπολογισμός που στηρίζει την οικονομική διακυβέρνηση

44. υπογραμμίζει το γεγονός ότι, στο πλαίσιο του υπάρχοντος ευρωπαϊκού μηχανισμού χρηματοπιστωτικής σταθεροποίησης, δανειακές εγγυήσεις ποσού έως 60 δισ. ευρώ πρέπει να καλυφθούν από το περιθώριο ανάμεσα στο ανώτατο όριο των ιδίων πόρων και τις ετήσιες δαπάνες που εγγράφονται στον προϋπολογισμό· επισημαίνει τις πρόσθετες υποχρεώσεις που συμφωνήθηκαν στο πλαίσιο της μεσοπρόθεσμης χρηματοδοτικής συνδρομής προς κράτη μέλη εκτός ευρωζώνης, οι οποίες πρέπει να καλυφθούν από το ίδιο περιθώριο·

45. θεωρεί ότι το Ευρωπαϊκό Εξάμηνο πρέπει να παράσχει βελτιωμένο δημοσιονομικό συντονισμό και συνεργειες μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών, αυξάνοντας έτσι την ΕΠΑ· θεωρεί επίσης ότι το Ευρωπαϊκό Εξάμηνο πρέπει να ενισχύσει τον οικονομικό συντονισμό μεταξύ των κρατών μελών, σύμφωνα με την αρχή της κοινοτικής μεθόδου, και να εξασφαλίσει βελτιωμένη οικονομική διακυβέρνηση στην ευρωζώνη και στα κράτη μέλη που επιθυμούν να προσχωρήσουν σε αυτή, μειώνοντας έτσι την ανάγκη προσφυγής στον μηχανισμό χρηματοπιστωτικής σταθεροποίησης· πιστεύει ότι το Ευρωπαϊκό Εξάμηνο πρέπει να εστιάζει στη βελτίωση των συνεργειών μεταξύ ευρωπαϊκών και εθνικών δημόσιων επενδύσεων·

46. σημειώνει ότι, για την περίοδο μετά το 2013, ο ευρωπαϊκός μηχανισμός σταθερότητας (ΕΜΣ) έχει οργανωθεί σε αμιγώς διακυβερνητική βάση· εκφράζει την ανησυχία του για την εξέλιξη αυτή και υπογραμμίζει την έλλειψη δημοκρατικού ελέγχου και λογοδοσίας, καθώς και την επιβολή της διακυβερνητικής προσέγγισης· τονίζει την ανάγκη να ληφθεί υπόψη η κοινοτική μέθοδος στον ΕΜΣ· υπενθυμίζει ότι ο προϋπολογισμός της ΕΕ προβλέπει εγγυήσεις για δάνεια προς τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού μηχανισμού χρηματοπιστωτικής σταθεροποίησης, καθώς και του μηχανισμού μεσοπρόθεσμης χρηματοδοτικής συνδρομής για τα ισοζύγια πληρωμών των κρατών μελών που βρίσκονται εκτός ευρωζώνης·

Τετάρτη 8 Ιουνίου 2011

47. υπενθυμίζει ότι το ευρωπαϊκό νόμισμα έχει δημιουργηθεί χωρίς πραγματική οικονομική σύγκλιση μεταξύ των κρατών που ήταν πρόθυμα να το υιοθετήσουν και χωρίς ο προϋπολογισμός της Ένωσης να διαθέτει το αναγκαίο μέγεθος για να στηρίξει δικό της νόμισμα· φρονεί ότι ο προϋπολογισμός αυτός θα απαιτούσε την αντικατάσταση σημαντικών τμημάτων των σημερινών δαπανών των κρατών μελών από δαπάνες της Ένωσης, ώστε να λαμβάνεται δεόντως υπόψη η κοινοτική μέθοδος και να εξασφαλίζεται στην ευρωζώνη και στην ΕΕ η δημοσιονομική σταθερότητα που απαιτείται για να ξεπεραστεί η κρίση του χρέους· ζητεί από την Επιτροπή να διαπιστώσει τον ενδεχόμενο αντίκτυπο από το σύστημα των ευρωμοολόγων στον προϋπολογισμό της ΕΕ·

Γνώση για την ανάπτυξη

Έρευνα και καινοτομία

48. σημειώνει τη σπουδαιότητα της έρευνας και της καινοτομίας για την επίτευξη της μετάβασης σε μια οικονομία βιώσιμη, παγκοσμίως πρωτοποριακή και βασισμένη στη γνώση· πιστεύει συνεπώς ότι το προσεχές ΠΔΠ πρέπει να εξασφαλίζει μεγαλύτερη συγκέντρωση των δημοσιονομικών πόρων σε τομείς που τονώνουν την ανάπτυξη της οικονομίας και την ανταγωνιστικότητα, όπως είναι η έρευνα και η καινοτομία, σύμφωνα με τις αρχές της ευρωπαϊκής προστιθέμενης αξίας και αριστείας·

49. πιστεύει ακράδαντα στην προστιθέμενη αξία μιας αύξουσας συγκέντρωσης των δαπανών έρευνας και καινοτομίας των κρατών μελών στον προϋπολογισμό της ΕΕ, ώστε να επιτευχθούν η απαραίτητη κρίσιμη μάζα και οι οικονομίες κλίμακας, να επέλθει βελτίωση του αντικτύπου και να μειωθεί η αλληλεπικάλυψη και η σπατάλη σπανιζόντων χρηματοδοτικών πόρων·

50. πιστεύει ότι χρειάζεται μια συντονισμένη προσπάθεια δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, σε επίπεδο τόσο ευρωπαϊκό όσο και κρατών μελών, για να επιτευχθεί ο στόχος της στρατηγικής Ευρώπη 2020 για 3 % του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος (ΑΕγχΠ) σε δαπάνες Ε&Α και η δημιουργία του Ευρωπαϊκού Χώρου Έρευνας και μιας «Ένωσης της Καινοτομίας»· καλεί τα θεσμικά όργανα της ΕΕ και τα κράτη μέλη να συμφωνήσουν χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση επί ενός ειδικού χάρτη πορείας προς επίτευξη του στόχου αυτού και επισημαίνει την τεράστια οικονομική δέσμευση που συνεπάγεται αυτός ο στόχος, η οποία θα ανέρχεται σε περίπου 130 δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως για τον προϋπολογισμό της ΕΕ και τους προϋπολογισμούς των κρατών μελών και σε διπλάσιο ποσό για τον ιδιωτικό τομέα·

51. φρονεί ότι τα δημόσια κονδύλια Ε&Α πρέπει να αυξηθούν σημαντικά δεδομένου ότι οι δημόσιες επενδύσεις προσφέρουν συχνά κίνητρο στους ιδιώτες επενδυτές για να ακολουθήσουν· τονίζει την ανάγκη να βελτιωθεί, τονωθεί και διασφαλισθεί η χρηματοδότηση της έρευνας και ανάπτυξης στην Ένωση μέσω σημαντικής αύξησης των σχετικών δαπανών από το 2013 και μετά, ιδίως για το 8ο πρόγραμμα-πλαίσιο έρευνας· επισημαίνει σχετικά τον καταλυτικό ρόλο που έχει διαδραματίσει η πολιτική συνοχής εντός της τρέχουσας περιόδου προγραμματισμού στην αύξηση των επενδύσεων Ε&Α και απευθύνει έκκληση προκειμένου να συνεχιστεί και να ενισχυθεί η τάση αυτή κατά την επόμενη περίοδο·

52. τονίζει ότι η αύξηση των χρηματοδοτικών πόρων πρέπει να συνοδεύεται από μια ριζική απλούστευση των διαδικασιών χρηματοδότησης· εκφράζει ιδιαίτερη ανησυχία για τη σχετικά χαμηλή απορρόφηση των κονδυλίων της ΕΕ από την ευρωπαϊκή επιστημονική κοινότητα και καλεί την Επιτροπή να συνεχίσει τις προσπάθειές της για συγκερασμό των απαιτήσεων μείωσης των διοικητικών επιβαρύνσεων και απλοποίησης της πρόσβασης των ερευνητών, των ΜΜΕ και των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών στις χρηματοδοτικές ροές, με ταυτόχρονη διατήρηση επαρκούς δημοσιονομικού ελέγχου· υπογραμμίζει την ανάγκη να εξαιρεθούν οι ΜΜΕ από ορισμένες διοικητικές απαιτήσεις, μέσω του περιορισμού της γραφειοκρατίας και της ενθάρρυνσης της καινοτομίας χάρη σε ευκολότερη πρόσβαση στη χρηματοδότηση·

53. ζητεί να ενισχυθεί ο σύνδεσμος μεταξύ βασικής έρευνας και βιομηχανικής καινοτομίας καθώς και μεταξύ καινοτομίας και διαδικασίας μεταποίησης· υπενθυμίζει ιδίως ότι ένα από τα μεγαλύτερα μειονεκτήματα των προγραμμάτων Ε&Α της ΕΕ αποτελεί η αδυναμία πραγματικής μεταφοράς στην αγορά των καρπών τους και τονίζει πόσο σημαντική είναι η δημιουργία κινήτρων για την εμπορευματοποίηση των προϊόντων Ε&Α, ιδίως μέσω ευκολότερης πρόσβασης σε χρηματοδότηση· υπογραμμίζει, εν προκειμένω, τη σημασία της εύρυθμης συντονισμένης χρήσης των διάφορων χρηματοδοτικών πόρων και καλεί την Επιτροπή να προβεί στις απαιτούμενες προσαρμογές ούτως ώστε να μπορούν οι σχετικοί πόροι να λειτουργούν συμπληρωματικά·

Τετάρτη 8 Ιουνίου 2011

54. υπενθυμίζει ότι, προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της ΕΕ στους τομείς του κλίματος και της ενέργειας, πρέπει οι προσπάθειες της ΕΕ στον τομέα της Ε&Α να ενταθούν σημαντικά, ιδίως ως προς την περιβαλλοντική έρευνα, την ενεργειακή απόδοση και τις τεχνολογίες ανανεώσιμων πηγών ενέργειας· εκτιμά εξάλλου ότι το κύρος της Ευρώπης λόγω της πρωτοπορίας της στον τομέα των πράσινων τεχνολογιών μπορεί να διαφυλαχθεί μόνο εφόσον θεμελιώνεται στις κατάλληλες ερευνητικές προσπάθειες·

55. εκτιμά πως οι καινοτόμες ευρωπαϊκές εταιρίες δεν χρειάζονται μόνο επιδοτήσεις, αλλά επιπροσθέτως καλύτερη νομοθεσία, καλύτερη σύνδεση με την ερευνητική βάση και επίσης περισσότερο ποικιλόμορφη και καλύτερη πρόσβαση σε δανειακούς πόρους και σε χρηματοδότηση μέσω συμμετοχής στο μετοχικό κεφάλαιο· καλεί, ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη και την Επιτροπή να δημιουργήσουν σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο τις κατάλληλες συνθήκες που θα επιτρέψουν στον ιδιωτικό τομέα να αυξήσει το μερίδιό του στις επενδύσεις Ε&Α· τονίζει την ανάγκη να επέλθει βελτίωση στις συμπράξεις δημόσιου - ιδιωτικού τομέα, μέσω περιορισμού της γραφειοκρατίας και εκσυγχρονισμού των υφιστάμενων διαδικασιών· τονίζει εν προκειμένω τον σημαντικό ρόλο που πρέπει να αναλάβουν η ΕΤΕπ και το ΕΤαΕ και θεωρεί ειδικότερα ότι πρέπει να επεκταθούν τα μέσα μόνιμου επιμερισμού των κινδύνων που προσφέρει η ΕΤΕπ μέσω του RSFF (μηχανισμός χρηματοδότησης με επιμερισμό των κινδύνων), κυρίως προς υποστήριξη των ΜΜΕ·

56. τονίζει ότι η καινοτομία είναι μία από τις βασικές προτεραιότητες της στρατηγικής Ευρώπη 2020· αναγνωρίζει τον ρόλο που διαδραματίζει το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Καινοτομίας και Τεχνολογίας ως φορέας βιώσιμης ανάπτυξης και ανταγωνιστικότητας, στοιχία τα οποία επιτυγχάνει μέσω της τόνωσης της παγκοσμίως πρωτοποριακής καινοτομίας, και ζητεί τη διεύρυνση και αρμόζουσα χρηματοδότηση των Κοινοτήτων Γνώσης και Καινοτομίας· υπογραμμίζει τη σπουδαιότητα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Έρευνας όσον αφορά την παροχή υπερσύγχρονης γνώσης για μελλοντικούς καινοτόμους και την υποστήριξη ερευνητικών ιδεών υψηλού κινδύνου· υποστηρίζει πέραν τούτων την ανάγκη για εκπόνηση μακροπρόθεσμων χρηματοδοτικών στρατηγικών για να διασφαλίζεται η χορήγηση πόρων σε μεγάλη κλίμακα έργα Ε&Α·

Βιομηχανία και ΜΜΕ

57. τονίζει ότι μια δυνατή και διαφοροποιημένη βιομηχανική βάση αποτελεί παράγοντα ζωτικής σημασίας για την επίτευξη του στόχου της δημιουργίας μιας ανταγωνιστικής, βιώσιμης και χωρίς αποκλεισμούς ευρωπαϊκής οικονομίας· υπενθυμίζει ότι οι ΜΜΕ αποτελούν καίριους παράγοντες οικονομικής ανάπτυξης, ανταγωνιστικότητας, καινοτομίας και απασχόλησης, και αναγνωρίζει τον σημαντικό ρόλο τους στην εξασφάλιση της ανάκαμψης και αναζωογόνησης μιας βιώσιμης οικονομίας της ΕΕ· χαιρετίζει συνεπώς την έμφαση που δίνει η στρατηγική Ευρώπη 2020 στην καινοτομία και τη βιομηχανική πολιτική, ιδίως μέσω των εμβληματικών πρωτοβουλιών «Ένωση Καινοτομίας» και «Ολοκληρωμένη βιομηχανική πολιτική για την εποχή της παγκοσμιοποίησης», και τονίζει την ανάγκη να ενισχυθούν οι σχετικές με τις ΜΜΕ δράσεις στις άλλες εμβληματικές πρωτοβουλίες·

58. ζητεί να τοποθετηθούν οι ΜΜΕ και οι επιχειρηματίες στο επίκεντρο της στρατηγικής Ευρώπη 2020· ζητεί επομένως μεγαλύτερη στήριξη, εντός του επόμενου ΠΔΠ, για όλα τα προγράμματα και μηχανισμούς που αποσκοπούν στην προώθηση των ΜΜΕ, και ιδίως για το πρόγραμμα ανταγωνιστικότητας και καινοτομίας (CIP) και τη «Small Business Act», καθώς και μέσω της χρήσης των διαρθρωτικών ταμείων· προτείνει να βελτιωθεί η ομαδοποίηση των κοινοτικών μηχανισμών και χρηματοδοτικών πόρων για τις ΜΜΕ στον προϋπολογισμό της ΕΕ· τονίζει επίσης την ανάγκη ευχερέστερης πρόσβασης των ΜΜΕ στους χρηματοδοτικούς μηχανισμούς και μεγαλύτερης προσαρμογής των μηχανισμών αυτών στις ανάγκες των ΜΜΕ, μεταξύ άλλων με μεγαλύτερη έμφαση στη μικροχρηματοδότηση και στους μηχανισμούς ενδιάμεσης χρηματοδότησης και με διεύρυνση και επέκταση των μηχανισμών εγγυοδοσίας του CIP και του RSFF εντός του προγράμματος-πλαίσιου έρευνας·

Ψηφιακό θεματολόγιο

59. πιστεύει ότι η ΕΕ πρέπει να διαδραματίζει ηγετικό ρόλο στη δημιουργία και στην ενίσχυση του ρόλου της τεχνολογίας της πληροφορίας και των επικοινωνιών και των ανοικτών προτύπων για καινοτομίες· τονίζει την ανάγκη να αναπτυχθεί η ελεύθερη κυκλοφορία περιεχομένου και γνώσης, η λεγόμενη «πέμπτη ελευθερία»· τονίζει πόσο σημαντικό είναι να εξασφαλιστεί η ταχεία εκτέλεση του ψηφιακού θεματολογίου της Ένωσης και να συνεχιστούν οι προσπάθειες προκειμένου να επιτευχθεί έως το 2020 ο στόχος να αποκτήσουν πρόσβαση στο Διαδίκτυο υψηλής ταχύτητας όλοι οι πολίτες της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων όσων διαμένουν σε λιγότερο ανεπτυγμένες περιοχές·

Τετάρτη 8 Ιουνίου 2011

Ουρανός και διάστημα

60. φρονεί ότι οι διαστημικές δραστηριότητες λειτουργούν ως υπόβαθρο καινοτομίας και βιομηχανικής ενεργοποίησης, δημιουργούν θέσεις εργασίας υψηλής ειδίκευσης και συνιστούν παράγοντα βελτίωσης της ευημερίας και της ασφάλειας των πολιτών· φρονεί ότι η ανάπτυξη της νεότευκτης ευρωπαϊκής διαστημικής πολιτικής προϋποθέτει λογικά μια επαρκή χρηματοδότηση· υπογραμμίζει τη στρατηγική σπουδαιότητα των μεγάλων έργων στον τομέα αυτό: τα ευρωπαϊκά συστήματα παγκόσμιας δορυφορικής πλοήγησης (Galileo και Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υπέρθερσης για τη Γεωστατική Πλοήγηση), το πρόγραμμα παγκόσμιας παρακολούθησης του περιβάλλοντος και της ασφάλειας (GMES) και το ευρωπαϊκό σύστημα νέας γενιάς για τη διαχείριση της εναέριας κυκλοφορίας (SESAR) που θα επιτρέψει τη δημιουργία του Ενιαίου Ευρωπαϊκού Ουρανού· επιμένει ότι, δεδομένης της αναπόφευκτα μεγάλης χρονικής καθυστέρησης και του ύψους των επενδυτικών κεφαλαίων που έχουν ήδη δεσμευθεί για τα έργα αυτά, έχουν καίρια σημασία οι επαρκείς και συνεπείς δημοσιονομικές δεσμεύσεις για όλη τη διάρκεια των περιόδων δημοσιονομικού προγραμματισμού·

Οι κατάλληλες δεξιότητες για το αυριανό εργατικό δυναμικό

61. επισημαίνει ότι οποιαδήποτε αδυναμία υλοποίησης των αναγκαίων βραχυπρόθεσμων επενδύσεων στην παιδεία και στην διά βίου μάθηση ενδέχεται να διογκώσει και να παρατείνει τη κρίση, δεδομένου ότι οι πολίτες θα στερούνται εκείνες τις δεξιότητες που είναι απαραίτητες για την απασχόληση στη νέα «οικονομία της γνώσης»· τονίζει, συνεπώς, ότι είναι κατεπείγουσα ανάγκη η ΕΕ να στηρίξει τις δημόσιες επενδύσεις στους εν λόγω τομείς· υπενθυμίζει ότι τα ποσοστά πρόωρης εγκατάλειψης της σχολικής εκπαίδευσης και η περιορισμένη πρόσβαση στην ανώτερη και πανεπιστημιακού επιπέδου εκπαίδευση αποτελούν βασικούς παράγοντες στην εμφάνιση υψηλού δείκτη μακροχρόνιας ανεργίας και αποτελούν μάλιστα για την κοινωνική συνοχή· πιστεύει εν προκειμένω στην επιτακτική ανάγκη ενίσχυσης του συνδέσμου μεταξύ εκπαίδευσης, E&A και απασχόλησης·

62. επισημαίνει πόσο σημαντική είναι η επαρκής χρηματοδότηση της εκπαίδευσης, των προγραμμάτων κινητικότητας για νέους και των προγραμμάτων διά βίου μάθησης, της προώθησης της ισότητας μεταξύ των φύλων, καθώς και μέτρων που στοχεύουν στην προσαρμογή της αγοράς εργασίας, δεδομένου ότι τούτο αποτελεί ουσιαστική συμβολή στην καταπολέμηση της πρόωρης εγκατάλειψης του σχολείου και της ανεργίας και στην επίτευξη των βασικών στόχων της στρατηγικής Ευρώπη 2020· φρονεί ότι η μετάβαση σε μια βιώσιμη κοινωνία στα προσεχή έτη συνεπάγεται την απαιτούμενη συνειδητοποίηση της σημασίας που έχει η προαγωγή νέων, φιλικών προς το περιβάλλον θέσεων εργασίας και η νέα κατάρτιση που αυτές οι θέσεις εργασίας καθιστούν απαραίτητη εάν πρόκειται να κινηθούμε προς αυτή την κατεύθυνση·

63. πιστεύει ότι η εμβληματική πρωτοβουλία για νέες δεξιότητες και θέσεις εργασίας πρέπει να καθιστά δυνατή μια ευρύτερη εστίαση στις πιο ευάλωτες ομάδες και σε όσους συναντούν δυσκολίες στην πρόσβαση στην αγορά εργασίας, όπως οι Ρομά· υπογραμμίζει τον θεμελιώδη ρόλο του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ) στη επίτευξη των κοινωνικών στόχων και των στόχων απασχόλησης που θέτει η στρατηγική Ευρώπη 2020· πιστεύει συνεπώς ότι το ΕΚΤ πρέπει να αντιμετωπίζεται ως πολιτική προτεραιότητα και να χρηματοδοτείται κατ' αντιστοιχία· προσβέει μία πιο στρατηγική εφαρμογή του ΕΚΤ για την προαγωγή της ισότητας γυναικών και ανδρών, την πρόσβαση και την επανένταξη στην αγορά εργασίας, την καταπολέμηση της ανεργίας, της φτώχειας, του κοινωνικού αποκλεισμού και των πάσης μορφής διακρίσεων·

Συνοχή για την ανάπτυξη και την απασχόληση

64. τονίζει την ΕΠΑ της πολιτικής για τη συνοχή, δεδομένου ότι η εν λόγω πολιτική αποτελεί έναν εδραιωμένο μηχανισμό για την προώθηση της ανάπτυξης και της απασχόλησης και ένα σημαντικό εργαλείο σύγκλισης, βιώσιμης ανάπτυξης και αλληλεγγύης, και είναι μια από τις πιο σημαντικές, ορατές και επιτυχείς πολιτικές της Ένωσης εδώ και δεκαετίες· επισημαίνει όμως ότι μια σύγχρονη πολιτική συνοχής θα πρέπει να αναλάβει ορισμένες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, ιδίως στον τομέα της απλούστευσης, να ανταποκριθεί στις κύριες προκλήσεις που αντιμετωπίζει η Ένωση και να προωθήσει επιτόπιες συνέργειες με τις άλλες πολιτικές και μέσα· είναι πεπεισμένο ότι η πολιτική συνοχής της ΕΕ πρέπει να συνεχίσει να είναι μια πολιτική που εφαρμόζεται σε ολόκληρη την ΕΕ και προσφέρει πρόσβαση σε πόρους, εμπειρίες και συνδρομή για όλες τις περιφέρειες της ΕΕ·

65. υπενθυμίζει ότι η πολιτική συνοχής έχει αυξημένη σπουδαιότητα μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβόνας και την κατοχύρωση της εδαφικής συνεργασίας σε αυτήν, και πιστεύει ότι, στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να ενισχυθούν όλες οι μορφές εδαφικής συνεργασίας (διασυνοριακή, διεθνική, διαπεριφερειακή)· υπογραμμίζει ότι χρειάζεται επίσης να αντιμετωπιστούν τα ζητήματα της μακροπεριφερειακής συνεργασίας και των μακροπεριφερειακών στρατηγικών·

Τετάρτη 8 Ιουνίου 2011

66. υπογραμμίζει ότι η πολιτική συνοχής έχει πρωτεύοντα ρόλο για την επίτευξη των στόχων της στρατηγικής Ευρώπη 2020 και φρονεί ότι μια υγιής και αυτόνομη πολιτική συνοχής αποτελεί προϋπόθεση για την επιτυχή υλοποίηση αυτής της στρατηγικής· τονίζει ότι η πολιτική της συνοχής, με τον οριζόντιο χαρακτήρα της, συμβάλλει σημαντικά στην κάλυψη των τριών προτεραιοτήτων της στρατηγικής Ευρώπη 2020, δηλαδή της έξυπνης, διατηρήσιμης και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξης, και φρονεί ότι τούτο πρέπει να αντανakλάται στη διάρθρωση του προσεχούς ΠΔΠ μέσω της αποφυγής οποιασδήποτε πολυδιάσπασης της πολιτικής αυτής σε διάφορους τομείς ή υποτομείς· υπενθυμίζει εντούτοις ότι η πολιτική συνοχής της ΕΕ έχει την δική της αποστολή και τους δικούς της στόχους, όπως ορίζει το άρθρο 174 της ΣΛΕΕ, οι οποίοι υπερβαίνουν εκείνους της στρατηγικής Ευρώπη 2020· επισημαίνει ότι πρέπει αυτοί να διατηρηθούν στην επόμενη περίοδο προγραμματισμού, δεδομένου ιδίως ότι εξακολουθεί να είναι υπαρκτή η ανάγκη οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής σύγκλισης στην Ένωση·

67. τονίζει ότι μια επιτυχής και ενισχυμένη πολιτική συνοχής χρειάζεται επαρκή χρηματοδότηση και ότι τα ποσά που έχουν διατεθεί σε αυτήν κατά την τρέχουσα περίοδο δημοσιονομικού προγραμματισμού θα πρέπει τουλάχιστον να διατηρηθούν κατά την επόμενη περίοδο, ώστε να καταβληθούν μεγαλύτερες προσπάθειες για μείωση των αναπτυξιακών αποκλίσεων μεταξύ των περιφερειών της ΕΕ· επαναλαμβάνει εν προκειμένω την επίμονη απαίτησή του να παραμείνουν, στο επόμενο ΠΔΠ, οι αχρησιμοποίητοι ή αποδεδουλευμένοι πόροι συνοχής στον προϋπολογισμό της ΕΕ και να μην επιστραφούν στα κράτη μέλη· υπενθυμίζει τη θέση του ότι το κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ πρέπει να παραμείνει το κύριο κριτήριο επιλεξιμότητας για τη χορήγηση βοήθειας στο πλαίσιο της περιφερειακής πολιτικής·

68. πιστεύει ότι τα κράτη μέλη και οι περιφέρειες πρέπει να συγκεντρώνουν τα ευρωπαϊκά και εθνικά κονδύλια σε μικρό αριθμό προτεραιοτήτων και έργων που όντως είναι ευρωπαϊκής σπουδαιότητας, όπως η Ε&Α και η καινοτομία, και ανταποκρίνονται στις συγκεκριμένες προκλήσεις τις οποίες αντιμετωπίζουν· ζητεί, στο πλαίσιο αυτό, να εκπνήσει η Επιτροπή συγκεκριμένες προτάσεις με στόχο μια ισχυρότερη θεματική συγκέντρωση των χρηματοδοτήσεων συνοχής στις προτεραιότητες της στρατηγικής Ευρώπη 2020 και θεωρεί ότι πρέπει να καθιερωθεί ένα σύστημα περισσότερο προσανατολισμένο στα αποτελέσματα απ' ό,τι το τρέχον σύστημα των πόρων «ειδικού προορισμού», και συγχρόνως να εξασφαλιστεί ότι λαμβάνονται δεόντως υπόψη οι ειδικές ανάγκες και προτεραιότητες των διάφορων περιφερειών· επικροτεί εν προκειμένω την πρόθεση της Επιτροπής να συμφωνήσει με κάθε κράτος μέλος και τις περιφέρειές του ή απευθείας με τις περιφέρειες –στο πλαίσιο των συμβάσεων αναπτυξιακής και επενδυτικής σύμπραξης και των επιχειρησιακών προγραμμάτων– για συγκεκριμένους όρους και αιρεσιμότητες προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι που έχουν τεθεί·

69. είναι πεπεισμένο για τη σπουδαιότητα μιας ολοκληρωμένης προσέγγισης στις πολιτικές και θεωρεί ότι όλες οι ειδικές για ορισμένους τομείς επενδύσεις στο επόμενο ΠΔΠ θα πρέπει να συντονίζονται με τις επενδύσεις που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της πολιτικής για τη συνοχή· τονίζει επομένως την ανάγκη βελτίωσης του συντονισμού, μείωσης των άσκοπων επικαλύψεων και δημιουργίας μεγαλύτερων συνεργιών ανάμεσα στο ΕΙΠΑ, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΚΤ), το ταμείο συνοχής, το ΕΓΤΑΑ και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας· υπογραμμίζει ότι χρειάζεται επίσης να αποφευχθούν οι επικαλύψεις και να βελτιωθεί ο συντονισμός ανάμεσα στο Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση και το ΕΚΤ· πιστεύει επομένως ότι η δημιουργία κοινού στρατηγικού πλαισίου, το οποίο να θέτει κοινές επενδυτικές προτεραιότητες για όλα αυτά τα ταμεία, αντιπροσωπεύει ένα σημαντικό βήμα στην κατεύθυνση αυτή· πιστεύει περαιτέρω ότι πρέπει να υπάρχει συντονισμός σε όλα τα επίπεδα χάραξης πολιτικής, από τον στρατηγικό σχεδιασμό έως την υλοποίηση· είναι πεπεισμένο ότι το ΕΚΤ πρέπει να παραμείνει αναπόσπαστο μέρος της πολιτικής για τη συνοχή σε όλα τα στάδια του προγραμματισμού, της εφαρμογής και της διαχείρισης·

70. πιστεύει ότι οι αστικές περιοχές, ως τόποι με μεγάλο βαθμό προκλήσεων και προβλημάτων (ανεργία, κοινωνικός αποκλεισμός, περιβαλλοντική υποβάθμιση, μετανάστευση), μπορούν να παίξουν σημαντικό ρόλο στην περιφερειακή ανάπτυξη και να συμβάλουν στην αντιμετώπιση των τοπικών οικονομικών και κοινωνικών ανισοτήτων· τονίζει κατά συνέπεια την ανάγκη μιας πιο προβλεπόμενης και πιο εστιασμένης προσέγγισης στην αστική διάσταση της πολιτικής για τη συνοχή, εξασφαλίζοντας παράλληλα ισορροπημένες συνθήκες για την συνεργιστική ανάπτυξη των αστικών, προαστιακών και αγροτικών περιοχών·

71. αντιλαμβάνεται ότι, βάσει της Συνθήκης της Λισαβώνας, ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στις αγροτικές περιοχές, στις περιοχές όπου συντελείται βιομηχανική μετάβαση και στις περιοχές που πλήττονται από σοβαρά και μόνιμα φυσικά ή δημογραφικά προβλήματα, όπως οι υπερβόρειες περιοχές που είναι ιδιαίτερα αραιοκατοικημένες

Τετάρτη 8 Ιουνίου 2011

και οι νησιωτικές, διασυνοριακές και ορεινές περιοχές, καθώς και οι εξόχως απόκεντρες περιοχές· φρονεί ότι οι πόροι και οι δυνατότητες που περιλαμβάνουν αυτές οι περιοχές μπορούν να συμβάλουν αποφασιστικά στην μελλοντική ανταγωνιστικότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης· τονίζει συνεπώς ότι αυτές οι περιοχές που αντιμετωπίζουν προβλήματα πρέπει να αναγνωριστούν και στο επόμενο ΠΔΠ· φρονεί ότι, για τις περιοχές που πλήττονται από μόνιμα προβλήματα, απαιτείται η εκπόνηση ειδικής στρατηγικής, σύμφωνα με το ψήφισμα του ΕΚ της 22ας Σεπτεμβρίου 2010·

72. υπενθυμίζει ότι μια από τις κυριότερες επικρίσεις που ασκούνται για την πολιτική συνοχής αφορά τους περίπλοκους κανόνες της· επιμένει στη σπουδαιότητα της σταυροειδούς χρηματοδότησης και της απλούστευσης των κανόνων και διαδικασιών της πολιτικής αυτής, στη μείωση της πολυπλοκότητας και της διοικητικής επιβάρυνσης και σε μια διαφανέστερη και αποτελεσματικότερη κατανομή των πόρων μεταξύ πόλεων, δήμων και περιφερειών· τονίζει ότι τα συστήματα λογιστικού ελέγχου και εποπτείας πρέπει να συμμορφώνονται με τα αυστηρότερα πρότυπα, ούτως ώστε οι παραβάσεις να μπορούν να εντοπίζονται και να τιμωρούνται αμέσως· ζητεί, βάσει της αρχής της αναλογικότητας, η συχνότητα των ελέγχων να είναι ανάλογη με τον κίνδυνο παρατυπιών·

73. ζητεί να βελτιωθούν τα συστήματα παρακολούθησης και αξιολόγησης όσον αφορά την εφαρμογή τους· επισημαίνει ότι η αρχή της εταιρικής σχέσης θα μπορούσε να παίξει κρίσιμο ρόλο σε αυτή τη βελτίωση και πρέπει να αναβαθμιστεί στο πλαίσιο της απλούστευσης· πιστεύει ότι η κατάρτιση συγκεκριμένων και μετρήσιμων δεικτών αποτελεσμάτων πρέπει να θεωρείται προϋπόθεση για τη στάθμιση της πραγματικής προόδου που συντελείται στην κατεύθυνση των συμφωνημένων στόχων· επικροτεί την πρόταση της Επιτροπής για εκ των προτέρων αξιολόγηση, συνεχή αξιολόγηση και αξιολόγηση αντικτύπου σε σχέση με κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα· υπενθυμίζει ότι και άλλες αρχές της πολιτικής για τη συνοχή, όπως ο κανόνας της συγχρηματοδότησης, η πολυεπίπεδη διακυβέρνηση, η προσέγγιση «από κάτω προς τα πάνω», η συνεκτίμηση της διάστασης του φύλου και η προσθετικότητα, είναι γνωσμένης σημασίας και θα πρέπει να διατηρηθούν στο επόμενο ΠΔΠ·

74. καλεί την Επιτροπή να ορίσει μια ενδιάμεση κατηγορία για τη διάρκεια της επόμενης περιόδου προγραμματισμού, για περιφέρειες των οποίων το κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ κυμαίνεται μεταξύ του 75 % και του 90 % του μέσου όρου της ΕΕ, προκειμένου να αποκτήσουν σαφέστερο καθεστώς και μεγαλύτερη ασφάλεια στην πορεία ανάπτυξής τους· καλεί την Επιτροπή να παράσχει περαιτέρω πληροφορίες όσον αφορά τις δημοσιονομικές συνέπειες ενός τέτοιου ενδεχομένου· καλεί επίσης την Επιτροπή να διατυπώσει συγκεκριμένες προτάσεις με στόχο την ενίσχυση της ισότητας μεταξύ αυτών των περιφερειών και άλλων περιφερειών με το ίδιο επίπεδο ανάπτυξης· τονίζει ότι αυτά τα μεταβατικά μέτρα για την επόμενη περίοδο προγραμματισμού, για περιφέρειες που παύουν να εμπίπτουν στον στόχο της σύγκλισης και για περιφέρειες των οποίων το κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ κυμαίνεται μεταξύ του 75 % και του 90 % του μέσου όρου της ΕΕ, δεν πρέπει να να αποβαίνουν εις βάρος των τωρινών περιφερειών σύγκλισης (στόχος 1) και ανταγωνιστικότητας (στόχος 2) ή του στόχου της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας (στόχος 3)·

75. προειδοποιεί, στο πλαίσιο της μακροοικονομικής αιρεσιμότητας, ενάντια στην επιβολή κυρώσεων συνδεδεμένων με το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης για τις χρηματοδοτήσεις συνοχής, καθώς αυτό θα αντιστρατευόταν τους ίδιους τους στόχους που οφείλει να επιδιώκει η πολιτική συνοχής και συγκεκριμένα τη μείωση των ανισοτήτων μεταξύ περιφερειών· τονίζει επομένως την ανάγκη για ισχυρότερη εποπτεία, η οποία θα εξασφαλίζει ότι οι διαρθρωτικοί πόροι χρησιμοποιούνται σύμφωνα με την ενωσιακή νομοθεσία και τους καθορισμένους στόχους·

76. ανησυχεί ιδιαίτερα για την αργόρρυθμη έναρξη των επιχειρησιακών προγραμμάτων στο ξεκίνημα κάθε περιόδου προγραμματισμού εξαιτίας, μεταξύ άλλων, μιας φάσης κατά την οποία υπάρχει επικάλυψη με την περάτωση των προηγούμενων προγραμμάτων· εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι το πρόβλημα αυτό πρέπει να επιλυθεί εγκαίρως, μέσω της αντιμετώπισης των παραγόντων που συντελούν στις καθυστερήσεις αυτές· επισημαίνει, για τον σκοπό αυτό, την ανάγκη να διασφαλιστεί μια ορισμένη συνέχεια μεταξύ των περιόδων προγραμματισμού όσον αφορά τη συγκρότηση εθνικών συστημάτων και αρχών διαχείρισης και ελέγχου·

77. ενθαρρύνει τις τοπικές και περιφερειακές αρχές να χρησιμοποιούν όσο το δυνατόν περισσότερο τα καινοτόμα χρηματοδοτικά μέσα, όπως, μεταξύ άλλων, ανανεώσιμα κεφάλαια για μέτρα προώθησης της ενεργειακής απόδοσης· ζητεί αυτά τα χρηματοδοτικά μέσα να απλουστευθούν και συγχρόνως να υπόκεινται σε αυστηρότερο δημοκρατικό έλεγχο·

Τετάρτη 8 Ιουνίου 2011*Διαχείριση των φυσικών πόρων και βιώσιμη ανάπτυξη**Κοινή γεωργική πολιτική*

78. υποστηρίζει ότι η κοινή γεωργική πολιτική (ΚΓΠ) πρέπει επίσης να είναι προσανατολισμένη στην επίτευξη των στόχων της στρατηγικής Ευρώπη 2020 και ότι αμφότεροι οι πυλώνες της ΚΓΠ πρέπει να έχουν σημαντική και ευδιάκριτη συμβολή στον στόχο αυτό λειτουργώντας συμπληρωματικά· τονίζει ότι η ΚΓΠ έχει στέρεα θεμέλια στη Συνθήκη της Λισσαβόνας, η οποία καθορίζει τους στόχους της και τα καθήκοντά της·

79. τονίζει ότι, ενώ ο πρωτεύων ρόλος τόσο της εν ισχύ όσο και της αναμορφωμένης ΚΓΠ είναι να εγγυάται στην Ευρωπαϊκή Ένωση ασφάλεια του επισιτισμού (καθώς και τον σε παγκόσμια κλίμακα εφοδιασμό με τρόφιμα σε καιρούς αύξησης των τιμών των τροφίμων και έλλειψης τροφίμων), η πολιτική αυτή ταυτόχρονα εξασφαλίζει ένα φάσμα δημόσιων αγαθών σε χώρους πέραν των γεωργικών αγορών, όπως είναι η διατήρηση καλλιεργούμενων γαιών για παραγωγή σε ολόκληρη την Ευρώπη, η διαμόρφωση της ποικιλομορφίας των τοπίων, η τόνωση της βιοποικιλότητας και της καλής διαβίωσης των ζώων, ο μετριασμός της αλλαγής του κλίματος, η διατήρηση των εδαφών και των υδάτων, η καταπολέμηση της πληθυσμιακής αποψίλωσης της υπαίθρου, της φτώχειας και του διαχωρισμού με μέριμνα για την παροχή απασχόλησης και υπηρεσιών κοινής ωφελείας στις αγροτικές περιοχές, συμβάλλοντας σε περισσότερο βιώσιμη παραγωγή τροφίμων και στηρίζοντας τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας·

80. καλεί την Επιτροπή να υποβάλει προτάσεις για μια αναμορφωμένη ΚΓΠ με στόχο μια αποτελεσματικότερη και αποδοτικότερη διάθεση και χρησιμοποίηση του προϋπολογισμού της ΚΓΠ, μεταξύ άλλων με δίκαιη κατανομή των άμεσων πληρωμών μεταξύ κρατών μελών, περιφερειών και αγροτών μέσω ενίσχυσης της επιβολής όρων στην παροχή των δημόσιων αγαθών που αναμένει η κοινωνία και με περισσότερο στοχευμένες πληρωμές για να εξασφαλίζεται βέλτιστη απόδοση του δημόσιου χρήματος· τονίζει την ανάγκη για διατήρηση ενός συστήματος δύο πυλώνων της ΚΓΠ και για απλούστευση των μηχανισμών υλοποίησης·

81. υποστηρίζει την επισιτιστική αυτονομία των αναπτυσσόμενων χωρών· υπενθυμίζει τη δέσμευση που ανέλαβαν τα μέλη του ΠΟΕ στη διάρκεια της υπουργικής συνδιάσκεψης του 2005 στο Χονγκ Κονγκ να επιτύχουν εξάλειψη των πάσης μορφής επιδοτήσεων εξαγωγών· θεωρεί ότι η νέα ΚΓΠ πρέπει να εναρμονίζεται με την αντίληψη της ΕΕ που συνίσταται στη συνοχή πολιτικών για την ανάπτυξη· υπογραμμίζει ότι η Ένωση δεν πρέπει πλέον να χρησιμοποιεί εξαγωγικές επιδοτήσεις για γεωργικά προϊόντα και πρέπει να εξακολουθήσει να συντονίζει τις προσπάθειες της με τους παγκοσμίως μεγαλύτερους παραγωγούς γεωργικών προϊόντων για τον τερματισμό των επιδοτήσεων που προκαλούν στρεβλώσεις στο εμπόριο·

82. επιμένει ότι, αν ληφθεί υπόψη το ευρύ φάσμα καθηκόντων και στόχων στα οποία καλείται να ανταποκριθεί η ΚΓΠ, τα ποσά που διατίθενται στην ΚΓΠ για το οικονομικό έτος 2013 θα έπρεπε τουλάχιστον να διατηρηθούν κατά την επόμενη περίοδο δημοσιονομικού προγραμματισμού·

83. ζητεί μεγαλύτερη συνεργασία του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) και των άλλων χρηματοδοτήσεων συνοχής και διαρθρωτικών παρεμβάσεων προκειμένου να ενισχυθεί μια εδαφική προσέγγιση· ζητεί από την Επιτροπή να υποβάλει συγκεκριμένες προτάσεις σχετικά με το πώς θα μπορούσαν να επιτευχθούν καλύτερες συνεργίες όσον αφορά τη χρηματοδότηση δραστηριοτήτων μη συνδεδεμένων με τη γεωργία από το ΕΓΤΑΑ και άλλους συναφείς μηχανισμούς· αναμένει ότι οι δαπάνες που σχετίζονται με την οικονομική διαφοροποίηση σε περιοχές φθίνουσας γεωργικής δραστηριότητας θα αυξηθούν κατά την περίοδο του προσεχούς ΠΔΠ·

Αλιεία

84. τονίζει ότι οι αλιευτικοί πόροι συνιστούν δημόσιο αγαθό ζωτικής σπουδαιότητας για την παγκόσμια επισιτιστική ασφάλεια· επισημαίνει ότι ο τομέας της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας και οι σχετικές με αυτόν δραστηριότητες συχνά αποτελούν την κύρια βάση επιβίωσης και βιώσιμης απασχόλησης σε παράκτιες, νησιωτικές και απομονωμένες περιοχές· θεωρεί ότι, προκειμένου να επιτευχθούν οι μεσοπρόθεσμοι και μακροπρόθεσμοι στόχοι της κοινής αλιευτικής πολιτικής (ΚΑΠ) (σταθερός, διατηρήσιμος και βιώσιμος αλιευτικός τομέας), η ανάκαμψη των αλιευτικών αποθεμάτων και η αντιμετώπιση των κοινωνικών θεμάτων που συνδέονται με

Τετάρτη 8 Ιουνίου 2011

τη μείωση της αλιευτικής δραστηριότητας, η μεταρρυθμισμένη ΚΑΠ θα χρειαστεί επαρκείς χρηματοδοτικούς πόρους μετά το 2013· αναγνωρίζει την ανάγκη για μεγαλύτερο συντονισμό με την πολιτική συνοχής· υπογραμμίζει ότι το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας θα πρέπει να χρησιμοποιείται για να στηρίζει βιώσιμες αλιευτικές πρακτικές, σύμφωνα με την αρχή της μέγιστης διατηρήσιμης απόδοσης, καθώς και για τη διατήρηση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων, αποδίδοντας ταυτόχρονα ιδιαίτερη σημασία στον τομέα της αλιείας μικρής κλίμακας·

Περιβάλλον, αλλαγή του κλίματος και αποτελεσματική χρήση των πόρων

85. τονίζει ότι η Ένωση θα πρέπει να ηγηθεί του μετασχηματισμού στην κατεύθυνση μιας βιώσιμης οικονομίας και να προωθήσει τη μετάβαση προς μια βιώσιμη κοινωνία με ανταγωνιστική ευρωπαϊκή βιομηχανία και προσιτές τιμές ενέργειας για να εξασφαλιστεί ένα καθαρό και υγιές βιοτικό περιβάλλον· υπογραμμίζει ότι αυτό θα πρέπει να επιτευχθεί, μεταξύ άλλων, με τη μείωση της κατανάλωσης ενέργειας σε όλους τους τομείς, στοιχείο για το οποίο προϋπόθεση είναι μια λειτουργική εσωτερική αγορά ενέργειας και λειτουργικές υποδομές ενέργειας, με την αποκέντρωση του ενεργειακού εφοδιασμού, με την αυξημένη χρησιμοποίηση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, με τη βελτιωμένη προστασία της βιοποικιλότητας και με την εξασφάλιση της ανθεκτικότητας των οικοσυστημάτων·

86. επισημαίνει ότι το πρόγραμμα LIFE+ εφαρμόστηκε με επιτυχία και είχε αποδεδειγμένα σημαντική συνεισφορά στην προσπάθεια διαφύλαξης της βιοποικιλότητας και προστασίας του περιβάλλοντος· επισημαίνει ότι χρειάζεται να συνεχιστούν όσα προγράμματα για την φύση και την βιοποικιλότητα είναι επαρκώς προικδομημένα, ούτως ώστε να πραγματοποιηθούν οι περιβαλλοντικοί στόχοι της ΕΕ, με ειδική μνεία στα LIFE+ και NATURA 2000·

87. υπογραμμίζει την ανάγκη μιας οριζόντιας προσέγγισης, η οποία θα ενσωματώνει μέτρα για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής και τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου – ιδίως μέτρα εξοικονόμησης ενέργειας – σε όλους τους συναφείς τομείς πολιτικής, περιλαμβανομένων των εξωτερικών πολιτικών· είναι πεπεισμένο ότι κατάλληλα καθορισμένα κίνητρα, όπως η υπαγωγή των δαπανών της ΕΕ σε όρους και η νομοθεσία, αποτελούν τους καθοριστικούς παράγοντες για την επίτευξη των στόχων της στρατηγικής Ευρώπη 2020 στον τομέα αυτό· θεωρεί συνεπώς ότι οι δράσεις για το κλίμα πρέπει να ενταχθούν σε όλους τους συναφείς τομείς δαπάνης, περιλαμβανομένων των εξωτερικών δράσεων, και ότι πρέπει για τα νέα έργα να διενεργούνται εκτιμήσεις αντικτύπου στο κλίμα· θεωρεί ότι πρέπει να εξασφαλιστεί η επένδυση μεγαλύτερων μεριδίων από τα έσοδα του ευρωπαϊκού συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών στον μετριασμό της αλλαγής του κλίματος και στην καινοτομία που σχετίζεται με το κλίμα·

88. πιστεύει ότι η αντιμετώπιση της πρόκλησης της βιωσιμότητας, με την καθιέρωση περιβαλλοντικών κριτηρίων και την αύξηση της απόδοσης των πόρων και της ενεργειακής απόδοσης για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής, αποτελεί έναν από τους κεντρικούς στόχους της στρατηγικής Ευρώπη 2020·

89. υποστηρίζει συνεπώς την υπόδειξη, που συμπεριέλαβε η Επιτροπή στην ανασκόπηση του προϋπολογισμού, για την ενσωμάτωση υποχρέωσης να εξακριβώνεται με διαφανή τρόπο κατά πόσον τα τομεακά προγράμματα έχουν προωθήσει τους κλιματικούς και ενεργειακούς στόχους 20/20/20 που προβλέπονται στη στρατηγική Ευρώπη 2020 και έχουν συμβάλει στην επίτευξη των στόχων της εμβληματικής πρωτοβουλίας «Μια Ευρώπη που χρησιμοποιεί αποδοτικά τους πόρους»·

90. υπογραμμίζει την ευθύνη που φέρει σε παγκόσμιο επίπεδο η ΕΕ για την αντιμετώπιση της αλλαγής του κλίματος· υπενθυμίζει ότι οι δεσμεύσεις χρηματοδότησης που προήλθαν από τις συμφωνίες της Κοπεγχάγης και της Κανκούν, και που αποσκοπούν στο να βοηθηθούν τα αναπτυσσόμενα κράτη να επιληφθούν της αλλαγής του κλίματος, πρέπει να είναι για «νέους και πρόσθετους πόρους» σε σχέση με την υφιστάμενη αναπτυξιακή βοήθεια ενώ μεταξύ των δύο πολιτικών θα διατηρείται αρμόζον επίπεδο εσωτερικής συνέπειας· προτείνει τη δημιουργία νέου προγράμματος για τον σκοπό αυτό· επαναλαμβάνει τη θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την ανάγκη να διατηρηθεί στον προϋπολογισμό της ΕΕ η χρηματοδότηση όλων των ευρωπαϊκών πολιτικών· ζητεί οι δεσμεύσεις χρηματοδότησης που έχει αναλάβει σε διεθνές επίπεδο η ΕΕ σε σχέση με την αλλαγή του κλίματος να ενσωματωθούν στον προϋπολογισμό της ΕΕ, ώστε να επιτευχθεί ένα μέγιστο πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα από τη χρήση των κοινοτικών πόρων·

Τετάρτη 8 Ιουνίου 2011

Ενέργεια

91. είναι πεπεισμένο ότι το μερίδιο της ενέργειας στο επόμενο ΠΔΠ πρέπει να αυξηθεί· πιστεύει ότι οι τεχνολογίες ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, η ενεργειακή απόδοση και η εξοικονόμηση ενέργειας πρέπει να αποτελούν βασικές προτεραιότητες, και ζητεί να αυξηθεί κατ' αντιστοιχία η χρηματοδότηση της ΕΕ στους τομείς αυτούς· καλεί την Επιτροπή να αναπτύξει συγκεκριμένα κριτήρια αναφοράς και να εξασφαλίσει την επίτευξη των συμφωνημένων στόχων και την αποτελεσματική παρακολούθησή τους στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου συντονισμού πολιτικής και μέσω ειδικών σχεδίων, όπως είναι τα εθνικά σχέδια δράσης για την ενεργειακή απόδοση·

92. υπογραμμίζει την ανάγκη να αυξηθεί η χρηματοδότηση της έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης στον τομέα της ενέργειας για να αναπτυχθεί μια βιώσιμη και προσιτή σε όλους ενέργεια· ζητεί την πλήρη υλοποίηση του ήδη εγκριθέντος Σχεδίου Ενεργειακών Τεχνολογιών (Σχέδιο SET), περιλαμβανομένης και της χορήγησης αρμόζουσας χρηματοδότησης, κατά τη διάρκεια του προσεχούς ΠΔΠ·

Μια συνδεδεμένη Ευρώπη

93. με δεδομένες τις τεράστιες ανάγκες για χρηματοδότηση στους τομείς των υποδομών μεταφορών και ενέργειας και ενόψει του θετικού εξωτερικού αντικτύπου των έργων αυτών, τονίζει την ανάγκη να δημιουργηθεί ένα ρυθμιστικό πλαίσιο που να παρέχει κίνητρα για την προώθηση μακροπρόθεσμων δημόσιων και ιδιωτικών επενδύσεων στους τομείς αυτούς· ζητεί να δημιουργηθούν καινοτόμα χρηματοδοτικά μέσα σε συνεργασία με μακροπρόθεσμους επενδυτές·

Διευρωπαϊκά δίκτυα ενέργειας.

94. τονίζει την ανάγκη να δοθεί προτεραιότητα στην ενεργειακή απόδοση και στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας κατά τη λήψη αποφάσεων για τη χρηματοδότηση των ενεργειακών υποδομών· τονίζει την επείγουσα ανάγκη για εκσυγχρονισμό και αναβάθμιση της ευρωπαϊκής ενεργειακής υποδομής, ανάπτυξη έξυπνων δικτύων και δημιουργία διασυνδέσεων, που είναι απαραίτητα στοιχεία για την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς ενέργειας, τη διαφοροποίηση των πηγών και των διαδρομών μεταφοράς με τρίτα κράτη, την τόνωση της ασφάλειας του εφοδιασμού, την αύξηση του μεριδίου των ανανεώσιμων μορφών ενέργειας και την επίτευξη των ενεργειακών και κλιματικών στόχων· λαμβάνει γνώση των εκτιμήσεων ότι στον τομέα αυτό χρειάζονται σημαντικές επενδύσεις, ύψους κατά προσέγγιση 1 τρισ. ευρώ έως το 2020, ιδίως για να εξασφαλίζεται η δυνατότητα μεταφοράς, συμπεριλαμβανομένης της νέας παραγωγικής δυναμικότητας και των επενδύσεων σε δίκτυα ηλεκτρικής ενέργειας· σημειώνει ότι με τις σημερινές παγκόσμιες τιμές ενέργειας, οι σημαντικές επενδύσεις που απαιτούνται μπορούν πρωτίστως να προέρχονται από τον ιδιωτικό τομέα· τονίζει την ανάγκη να μεγιστοποιηθεί ο αντίκτυπος της ευρωπαϊκής χρηματοδότησης και την ευκαιρία που προσφέρουν τα διαρθρωτικά ταμεία και οι καινοτόμοι χρηματοδοτικοί μηχανισμοί για τη χρηματοδότηση εθνικών και διασυνοριακών έργων ενεργειακής υποδομής που έχουν βασική προτεραιότητα για την Ευρώπη· τονίζει την ανάγκη να διατεθούν σημαντικές πιστώσεις από τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για καινοτόμα χρηματοδοτικά μέσα στον τομέα αυτόν·

Μεταφορές και διευρωπαϊκά δίκτυα μεταφορών

95. υπογραμμίζει ότι η επένδυση σε αποτελεσματικές υποδομές μεταφορών διαδραματίζει κείμερο ρόλο, καθώς επιτρέπει στην Ευρώπη να προασπίζει την ανταγωνιστικότητά της και να δημιουργεί τις προϋποθέσεις για μακροπρόθεσμη οικονομική ανάπτυξη μετά την κρίση· πιστεύει ότι τα διευρωπαϊκά δίκτυα μεταφορών (ΔΕΔ-Μ) έχουν ζωτική σημασία για να εξασφαλιστεί η ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και προσφέρουν σημαντική ΕΠΑ, καθώς συμβάλλουν στην βελτίωση της προσβασιμότητας και της διαλειτουργικότητας μεταξύ των διάφορων περιοχών της ΕΕ· διότι εξασφαλίζουν διασυνοριακές συνδέσεις και αποτρέπουν τα σημεία συμφόρησης, βελτιώνουν τη χρήση των συστημάτων διαχείρισης της κυκλοφορίας και πληροφόρησης και εξασφαλίζουν την διατροφικότητα στις διασυνοριακές υποδομές, στις οποίες δεν θα επένδυαν τα κράτη μέλη από μόνα τους· θεωρεί ότι τα ΔΕΔ-Μ οφείλουν να δημιουργούν ένα γνήσιο ευρωπαϊκό βασικό δίκτυο και όχι ένα απλό άθροισμα εθνικών έργων και ότι η χρηματοδότηση των κύριων έργων πρέπει να εξετάζεται και να αξιολογείται αναλόγως της προόδου που συντελείται στην πράξη και της ΕΠΑ· πιστεύει ακράδαντα ότι τα ΔΕΔ-Μ πρέπει, συνεπώς, να αποτελούν βασική προτεραιότητα στο επόμενο ΠΔΠ·

Τετάρτη 8 Ιουνίου 2011

96. πιστεύει ότι η αιρεσιμότητα πρέπει να ενισχυθεί με καθιέρωση της αρχής «χρησιμοποίηση ή απώλεια» (αποδέσμευση). πιστεύει ότι, σε περίπτωση που δεν χρησιμοποιείται η χρηματοδότηση που έχει διατεθεί, οι πόροι των ταμείων μεταφορών που δεν έχουν χρησιμοποιηθεί ή έχουν αποδεσμευθεί πρέπει να παραμένουν στον προϋπολογισμό της ΕΕ και να μην επιστρέφονται στα κράτη μέλη.

97. υπενθυμίζει ότι θα απαιτηθεί συνολική επένδυση 500 δισεκατομμυρίων ευρώ κατά την περίοδο 2007-2020 για τα ΔΕΔ-Μ. θεωρεί συνεπώς ότι είναι απαραίτητη η αύξηση των πόρων για τα ΔΕΔ-Μ στο επόμενο ΠΔΠ, μαζί με αυξημένο συντονισμό ανάμεσα στην ΕΕ και τα κράτη μέλη, καθώς και ανάμεσα στη χρηματοδότηση των ΔΕΔ-Μ και τη χρηματοδότηση για έργα μεταφορών στο πλαίσιο της πολιτικής για τη συνοχή και της εδαφικής συνεργασίας, ώστε να υπάρξει καλύτερη αξιοποίηση των διαθέσιμων χρηματοδοτικών πόρων· τονίζει επίσης τον ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν τα καινοτόμα μέσα χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένων των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα (ΣΔΙΤ) και των ομολόγων εκτέλεσης έργων, στη χρηματοδότηση των έργων αυτών· θεωρεί ότι οι χρηματοδοτήσεις από το Ταμείο Συνοχής πρέπει να τελούν υπό την αίρεση της τήρησης των γενικών αρχών της ευρωπαϊκής πολιτικής μεταφορών· πιστεύει ότι η χρηματοδότηση των ΔΕΔ-Μ πρέπει να ενσωματώνει ενεργά τους στόχους της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής, καθώς και τις σχετικές με τη βιώσιμη ανάπτυξη υποχρεώσεις, προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της στρατηγικής Ευρώπη 2020, και πρέπει να δίνει όσο το δυνατόν μεγαλύτερη προτεραιότητα στις μεταφορές με χαμηλές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα.

98. καλεί την Επιτροπή να λάβει ιδιαίτερος υπόψη την ανάγκη να μετατοπιστούν οι ροές εμπορευμάτων και επιβατών προς περισσότερο βιώσιμες και αποτελεσματικές ροές μεταφορών, με ταυτόχρονη αποδοτική αξιοποίηση της συνδυασμένης χρήσης τρόπων μεταφοράς· θεωρεί ότι η επικείμενη αναθεώρηση των κατευθυντήριων γραμμών για τα ΔΕΔ-Μ πρέπει να βρει λύσεις στο ζήτημα της διαλειτουργικότητας μεταξύ των εθνικών καθώς και των διασυνοριακών σιδηροδρομικών συστημάτων και να καθιερώνει αιρεσιμότητα για τις δαπάνες της ΕΕ, προκειμένου να υλοποιηθεί μια γνήσια πολιτική ενιαίου ευρωπαϊκού σιδηροδρομικού χώρου και να εξασφαλιστεί μεγαλύτερη χρήση των εσωτερικών πλωτών οδών και των θαλάσσιων μεταφορών μικρών αποστάσεων.

Τουρισμός

99. υπενθυμίζει ότι ο τουρισμός αποτελεί νέα αρμοδιότητα της ΕΕ σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λισσαβόνας, πράγμα που θα πρέπει, συνεπώς, να αντικατοπτρίζεται και στο επόμενο ΠΔΠ· τονίζει τη σημαντική συμβολή του τουρισμού στην ευρωπαϊκή οικονομία και πιστεύει ότι η ευρωπαϊκή στρατηγική για τον τουρισμό πρέπει να στοχεύει στην αύξηση της ανταγωνιστικότητας του τομέα και να στηριχθεί με επαρκή χρηματοδότηση για τη προσεχή περίοδο.

Θαλάσσια πολιτική

100. αναγνωρίζει τον καίριο ρόλο που θα διαδραματίζουν ολοένα και περισσότερο οι θάλασσες και οι ωκεανοί στην μελλοντική παγκόσμια οικονομική ανάπτυξη· θεωρεί ότι η ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική πρέπει να συνεχιστεί προσανατολιζόμενη στην αντιμετώπιση των προκλήσεων που αφορούν τις παράκτιες ζώνες και τις θαλάσσιες λεκάνες, καθώς και στην υποστήριξη της γαλάζιας ανάπτυξης και μιας βιώσιμης θαλάσσιας οικονομίας· ζητεί να εντείνει η ΕΕ τις προσπάθειές της για τη στήριξη μιας φιλόδοξης θαλάσσιας πολιτικής που θα επιτρέψει στην Ευρώπη να εδραιώσει τη θέση που κατέχει στη διεθνή σκηνή στον στρατηγικό αυτό τομέα· εμμένει στην ανάγκη να τεθούν στη διάθεση αυτής της πολιτικής τα κατάλληλα δημοσιονομικά μέσα

Ιθαγένεια, ελευθερία, ασφάλεια και δικαιοσύνη

Πρωώθηση του ευρωπαϊκού πολιτισμού και της ευρωπαϊκής ποικιλομορφίας

101. τονίζει ότι η προαγωγή της ευρωπαϊκής ιθαγένειας έχει άμεσο αντίκτυπο στην καθημερινή ζωή των Ευρωπαίων και ότι συμβάλλει σε καλύτερη κατανόηση των ευκαιριών που προσφέρουν οι πολιτικές της Ένωσης, καθώς και των θεμελιωδών δικαιωμάτων τους, όπως αυτά κατοχυρώνονται με τον Ευρωπαϊκό Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και τις Συνθήκες· είναι πεπεισμένο ότι πρέπει να εξασφαλιστεί επαρκής χρηματοδότηση στον τομέα της ιθαγένειας·

Τετάρτη 8 Ιουνίου 2011

102. επισημαίνει ότι οι πολιτικές για τους νέους και τον πολιτισμό είναι θεμελιώδους σημασίας και συγκαταλέγονται στις πρώτες πολιτικές των οποίων αναγνωρίστηκε η προστιθέμενη αξία και το άνοιγμα προς τους πολίτες· καλεί την ΕΕ και τα κράτη μέλη να αναγνωρίσουν την διαρκώς αυξανόμενη σημασία που αποκτούν ο πολιτιστικός και ο δημιουργικός κλάδος στην ευρωπαϊκή οικονομία, καθώς και τους δευτερογενείς αντικτύπους τους σε άλλους τομείς της οικονομίας· τονίζει ότι οι δυνατότητες των πολιτικών αυτών θα αξιοποιηθούν πλήρως μόνο εφόσον παρέχεται επαρκής χρηματοδότηση και ζητεί να αξιοποιηθούν πλήρως οι δυνατότητες αυτές στο πλαίσιο της αγροτικής ανάπτυξης και της πολιτικής για τη συνοχή·

103. υπενθυμίζει τη σημασία που έχει ο αθλητισμός για την υγεία, την οικονομική ανάπτυξη, την απασχόληση, τον τουρισμό και την κοινωνική ένταξη, καθώς και το γεγονός ότι με το άρθρο 165 της ΣΛΕΕ η ΕΕ αποκτά νέες αρμοδιότητες στον εν λόγω τομέα· εκφράζει την ικανοποίησή του για την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την «Ανάπτυξη της ευρωπαϊκής διάστασης στον αθλητισμό»(COM(2011)0012) και τη θεωρεί ως πρώτο βήμα στην προσπάθεια αξιολόγησης της προστιθέμενης αξίας του αθλητισμού και, ειδικότερα, της καθημερινής άσκησης, και προσδιορισμού της κοινωνικής, οικονομικής και οργανωτικής διάστασης του αθλητισμού·

Πολιτική για τη νεολαία

104. τονίζει ότι η νεολαία πρέπει να αντιπροσωπεύει σημαντική προτεραιότητα για την Ένωση και ότι η διάσταση της νεολαίας πρέπει να είναι ορατή και να ενισχυθεί στις πολιτικές και στα προγράμματα της ΕΕ· πιστεύει ότι η νεολαία πρέπει να γίνει αντιληπτή ως οριζόντιο ζήτημα στην ΕΕ, με την ανάπτυξη συνεργειών μεταξύ διάφορων τομέων πολιτικής σχετικών με τη νεολαία, την εκπαίδευση και την κινητικότητα· χαιρετίζει την emblematicή πρωτοβουλία «Νεολαία σε Κίνηση» ως έναν ακρογωνιαίο λίθο της στρατηγικής Ευρώπη 2020· υπογραμμίζει ειδικότερα ότι τα σχετιζόμενα με τη νεολαία προγράμματα, όπως η Διά Βίου Μάθηση και η Νεολαία σε Δράση, τα οποία χαρακτηρίζονται από μικρό κόστος ανά ωφελούμενο και συνεπώς υψηλή αποτελεσματικότητα, πρέπει να διατηρηθούν σαν αυτοτελή προγράμματα στο επόμενο ΠΔΠ και ότι αξίζουν πολύ μεγαλύτερες επενδύσεις·

Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης

105. υπογραμμίζει ότι η δημιουργία ενός περιβάλλοντος αταλάντευτα προσηλωμένου στα θεμελιώδη δικαιώματα και στην ισότητα, όπως κατοχυρώνονται στη Συνθήκη της Λισαβόνας, πρέπει να παραμείνει προτεραιότητα για την Ευρώπη· τονίζει ότι, ενώ οι αξίες αυτές πρέπει να αποτυπωθούν ορθολογικά σε δημοσιονομικό επίπεδο, χρειάζεται επίσης να υπάρξει μέριμνα για επαρκή εξειδικευμένη χρηματοδότηση·

106. επισημαίνει ότι η οικονομική, πολιτιστική και κοινωνική ανάπτυξη της Ένωσης μπορεί να ευδοκιμήσει μόνο σε ένα σταθερό, σύννομο και ασφαλές περιβάλλον, το οποίο συμμορφώνεται με τα θεμελιώδη δικαιώματα, επιβάλλει τον σεβασμό τους και κατοχυρώνει τις ατομικές ελευθερίες· θεωρεί συνεπώς ότι οι αποτελεσματικές πολιτικές στους τομείς της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων αποτελούν προϋπόθεση της οικονομικής ανάκαμψης και θεμελιώδες στοιχείο σε ένα ευρύτερο πολιτικό και στρατηγικό πλαίσιο· υπογραμμίζει τη σημασία της ενσωμάτωσης των προτεραιοτήτων της ΕΕ από τον τομέα των «εσωτερικών» πολιτικών προς την εξωτερική διάσταση της Ένωσης, ιδίως ενόψει του αντικτύπου που θα έχει η αυξανόμενη μετανάστευση στην ανάπτυξη των πολιτικών της ΕΕ έναντι τρίτων χωρών· τονίζει ότι χρειάζεται επαρκής χρηματοδότηση των πολιτικών μετανάστευσης, ασύλου και ασφάλειας, καθώς και διαφύλαξη των προτεραιοτήτων της ΕΕ κατά την υλοποίησή τους·

107. τονίζει την ανάγκη ολοκληρωμένης προσέγγισης στα πιεστικά προβλήματα της μετανάστευσης και ασύλου καθώς και στη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων της Ένωσης, με επαρκή χρηματοδότηση και τη διάθεση εργαλείων στήριξης για την αντιμετώπιση εκτάκτων καταστάσεων σε πνεύμα σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και αλληλεγγύης μεταξύ όλων των κρατών μελών, με σεβασμό των εθνικών αρμοδιοτήτων και σαφή ορισμό των καθηκόντων· σημειώνει σχετικά ότι πρέπει να ξεταστούν με την δέουσα προσοχή οι προκλήσεις που αντιμετωπίζουν ο FRONTEX, η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υποστήριξης για το Άσυλο και τα Ταμεία για την Αλληλεγγύη και την Διαχείριση των Μεταναστευτικών Ροών·

108. επισημαίνει ότι το μερίδιο της χρηματοδότησης του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης στον προϋπολογισμό της Ένωσης είναι σχετικά μικρό και τονίζει ότι στο μελλοντικό ΠΔΠ πρέπει να διατεθεί στις πολιτικές αυτές κατάλληλη και αντικειμενικά δικαιολογημένη χρηματοδότηση, ώστε να μπορεί η Ένωση να πραγματοποιήσει τις δραστηριότητές της, ιδίως τις σχετιζόμενες με τα νέα καθήκοντα, όπως προβλέπεται στο Πρόγραμμα της Στοκχόλμης και στη Συνθήκη της Λισαβόνας·

Τετάρτη 8 Ιουνίου 2011

109. τονίζει την ανάγκη ανάπτυξης καλύτερων συνεργειών μεταξύ των διάφορων ταμείων και προγραμμάτων και επισημαίνει ότι η απλοποίηση της διαχείρισης των ταμείων και η δυνατότητα σταυροειδούς χρηματοδότησης επιτρέπουν τη χορήγηση περισσότερων πόρων σε κοινούς στόχους· χαιρέτιζει την πρόθεση της Επιτροπής να μειώσει τον συνολικό αριθμό των δημοσιονομικών μέσων του τομέα των εσωτερικών υποθέσεων στο πλαίσιο δομής δύο πυλώνων και, όπου είναι τούτο δυνατό, να τα θέσει υπό επιμερισμένη διαχείριση· πιστεύει ότι αυτή η προσέγγιση θα συμβάλει σημαντικά σε μεγαλύτερο βαθμό απλούστευσης, εξορθολογισμού, εξυγίανσης και διαφάνειας των υφιστάμενων ταμείων και προγραμμάτων· τονίζει όμως πόσο αναγκαίο είναι να εξασφαλίζεται ότι δεν θα επέλθει ανάμιξη των διαφορετικών στόχων των πολιτικών στον τομέα των εσωτερικών υποθέσεων·

Η Ευρώπη στον κόσμο

110. εκφράζει εκ νέου τη βαθιά του ανησυχία για τη χρόνια υποχρηματοδότηση και τα οξύτα προβλήματα ευελιξίας στην υλοποίηση των εξωτερικών δραστηριοτήτων της Ένωσης, εξαιτίας του απρόβλεπτου των εξωτερικών γεγονότων και των επανειλημμένων διεθνών κρίσεων και καταστάσεων ανάγκης· τονίζει συνεπώς την ανάγκη να κλείσει το χάσμα μεταξύ των φιλοδοξιών και των πόρων της Ένωσης στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής, με την εξασφάλιση επαρκών χρηματοδοτικών πόρων και αποτελεσματικών μηχανισμών ευελιξίας ώστε να μπορεί η Ένωση να αποκρίθει στις παγκόσμιες προκλήσεις και στα απρόοπτα συμβάντα· επαναλαμβάνει ότι οι δημοσιονομικές επιπτώσεις των ενδεχόμενων νέων δεσμεύσεων και καθηκόντων που αναλαμβάνει η Ένωση πρέπει να προστίθενται στα προγραμματισμένα ποσά, ώστε να μην τίθενται σε κίνδυνο οι υπάρχουσες προτεραιότητες·

111. επισημαίνει την αναντιστοιχία ανάμεσα στο ύψος της χρηματοδοτικής συνδρομής της Ένωσης παγκοσμίως και τη συχνά περιορισμένη επιρροή της στις συναφείς διαπραγματεύσεις, και τονίζει την ανάγκη να ενισχυθεί ο πολιτικός ρόλος και η επιρροή της Ένωσης στους διεθνείς οργανισμούς και στα διεθνή φόρουμ· εκτιμά πως η ΕΕ θα πρέπει να αναλάβει έναν πολιτικό ρόλο ανάλογο προς την οικονομική βοήθεια που παρέχει·

Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (EYED)

112. επισημαίνει ότι η EYED βρίσκεται σε φάση συγκρότησης· τονίζει ότι, σύμφωνα με την απόφαση του Συμβουλίου της 26ής Ιουλίου 2010, «η δημιουργία της EYED πρέπει να διέπεται από την αρχή της αποδοτικότητας του κόστους και να επιδιώκει τη δημοσιονομική ουδετερότητα»⁽¹⁾· επισημαίνει ότι είναι ανάγκη να τεθούν στη διάθεση της νέας υπηρεσίας επαρκείς χρηματοδοτικοί πόροι, ώστε να μπορεί η ΕΕ να σταθεί στο ύψος των επιδιώξεων και του ρόλου της ως πρωταγωνιστή στην παγκόσμια σκηνή· τονίζει συνεπώς ότι η νέα υπηρεσία πρέπει να αξιοποιεί πλήρως την αύξηση αποτελεσματικότητας που προκύπτει από τη συγκέντρωση πόρων σε επίπεδο Ένωσης, καθώς και τις συνέργειες με τα κράτη μέλη, να αποφεύγει τρέχουσες ή ενδεχόμενες μελλοντικές επικαλύψεις, αντιφάσεις και ασυνέπειες και να συνεισφέρει στην επίτευξη περικοπών και εξοικονομήσεων στους προϋπολογισμούς όλων των κρατών μελών, αποδεικνύοντας έτσι την πραγματική προστιθέμενη αξία της διπλωματίας της Ένωσης·

Καταπολέμηση της φτώχειας

113. υπενθυμίζει ότι η διορία του 2015 για την επίτευξη των αναπτυξιακών στόχων της χιλιετίας (ΑΣΧ), όπως και ο συλλογικός στόχος για δημόσια αναπτυξιακή βοήθεια ύψους 0,7 % του ακαθάριστου εθνικού εισοδήματος, εμπίπτουν στην περίοδο του επόμενου ΠΔΠ· τονίζει κατά συνέπεια ότι χρειάζεται ένα κατάλληλο συνολικό επίπεδο αναπτυξιακής βοήθειας και χρηματοδότησης προκειμένου να μπορέσει η Ένωση και τα κράτη μέλη της να ανταποκριθούν στις διεθνείς αναπτυξιακές δεσμεύσεις τους, περιλαμβανομένων των οικονομικών δεσμεύσεων που αναλήφθηκαν τόσο με την Συμφωνία της Κοπεγχάγης όσο και με τη Συμφωνία της Κανκούν· τονίζει επιπλέον ότι και οι μελλοντικές δεσμεύσεις δαπανών με στόχο να βοηθηθούν τα αναπτυσσόμενα κράτη στην καταπολέμηση της κλιματικής μεταβολής ή στην προσαρμογή στις συνέπειες από αυτή πρέπει να αφορούν πρόσθετους πόρους, με διασφάλιση συνοχής μεταξύ των δύο πολιτικών· παροτρύνει τα κράτη μέλη να δραστηριοποιηθούν χωρίς χρονотριβή για να επιτύχουν τους στόχους επίσημης αναπτυξιακής βοήθειας που έχουν θέσει και για να τηρήσουν τις δεσμεύσεις τους όσον αφορά την αναπτυξιακή βοήθεια·

⁽¹⁾ Απόφαση 2010/427/ΕΕ του Συμβουλίου της 26ής Ιουλίου 2010 για τον καθορισμό της οργάνωσης και της λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης (ΕΕ L 201 της 3.8.2010, σ. 30).

Τετάρτη 8 Ιουνίου 2011

114. τονίζει την ανάγκη να εξευρεθεί η κατάλληλη ισορροπία μεταξύ άμεσης δημοσιονομικής στήριξης αφενός και χρηματοδότησης βιώσιμων έργων αφετέρου· υπογραμμίζει ότι η αναπτυξιακή βοήθεια πρέπει να δαπανάται χωρίς αποκλεισμούς και να φθάνει μέχρι τις πιο περιθωριοποιημένες και αποκλεισμένες ομάδες·

115. ζητεί εκ νέου να ενταχθεί στον προϋπολογισμό το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης (ETA), δεδομένου ότι κάτι τέτοιο θα αύξανε την συνοχή και την διαφάνεια· επιμένει εντούτοις ότι η εγγραφή του ETA στον προϋπολογισμό της ΕΕ πρέπει να οδηγήσει σε συνολική αύξηση του προϋπολογισμού της ΕΕ που θα ισούται με το ποσό που προβλεπόταν αρχικά για την χρηματοδότηση του ETA·

116. φρονεί ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η ΕΥΕΔ πρέπει να αξιολογούν με συστηματικό τρόπο τον αντίκτυπο της βοήθειας της ΕΕ, προκειμένου να αυξάνεται η αποτελεσματικότητα της προερχόμενης από την ΕΕ αναπτυξιακής βοήθειας και να βελτιώνονται οι συνέργειες μεταξύ της αναπτυξιακής βοήθειας της ΕΕ και εκείνης των κρατών μελών, σύμφωνα με τη Δήλωση του Παρισιού·

117. θεωρεί ότι η αναπτυξιακή βοήθεια που χορηγεί η ΕΕ πρέπει να προωθεί την βιώσιμη ανάπτυξη στις χώρες-αποδέκτες· επισημαίνει την ανάγκη για πραγματοποίηση αξιολογήσεων και καθορισμό κριτηρίων που συνάδουν με αυτόν τον στόχο·

118. παρατηρεί ότι το μεγαλύτερο ποσοστό των φτωχότερων ανθρώπων του πλανήτη ζει στις αναδυόμενες οικονομίες· επιμένει εντούτοις, προκειμένου να παροτρυνθούν αυτές οι κυβερνήσεις να δραστηριοποιηθούν περισσότερο στην μείωση της φτώχειας εντός των συνόρων τους, ότι είναι ανάγκη να εισαχθούν σταδιακά εναλλακτικά πρότυπα συνεργασίας για την ανάπτυξη με αυτές τις χώρες, όπως η συγχρηματοδότηση·

Προώθηση των αξιών και των συμφερόντων της ΕΕ παγκοσμίως

119. τονίζει ότι η εξωτερική πολιτική της ΕΕ πρέπει να βασίζεται στις ιδρυτικές αρχές και αξίες της Ένωσης, και συγκεκριμένα στη δημοκρατία, στον σεβασμό των ανθρώπινων δικαιωμάτων και στο κράτος δικαίου· επαναλαμβάνει ότι η Ένωση πρέπει να εφοδιαστεί με περισσότερο επαρκή και στοχευμένα μέσα για την προώθηση των αξιών αυτών σε όλο τον κόσμο και για την επέκταση της σφαίρας ειρήνης και σταθερότητας στη δική της γειτονιά· τονίζει την ιδιαίτερη συμβολή του Ευρωπαϊκού Μέσου για τη Δημοκρατία και τα Ανθρώπινα Δικαιώματα (EIDHR)·

120. θεωρεί ότι, μεταξύ της διεθνούς κοινότητας, η ΕΕ έχει ειδική ευθύνη για την προαγωγή της ασφάλειας, της δημοκρατίας και της ειρήνης στις γειτονικές της χώρες στην Ευρώπη, όπου η οικονομική ανάπτυξη και η βελτίωση της σταθερότητας είναι προς το άμεσο συμφέρον της ΕΕ· θεωρεί ότι η οικοδόμηση στενών και αποτελεσματικών σχέσεων με τις γειτονικές χώρες πρέπει να παραμείνει προτεραιότητα στο εξωτερικό θεματολόγιο της Ένωσης· τονίζει ότι χρειάζονται αυξημένες δημοσιονομικές δεσμεύσεις προκειμένου να ανταποκριθεί η Ένωση στις σοβαρές προκλήσεις –στήριξη της δημοκρατικής μετάβασης και εδραίωσης, καλή διακυβέρνηση, ανθρώπινα δικαιώματα– και στις μεγάλες προσδοκίες που πηγάζουν από την ηθική ευθύνη της έναντι των γειτόνων της· πιστεύει ταυτόχρονα πως η καλύτερα στοχοθετημένη χρήση των κονδυλίων είναι τουλάχιστον εξίσου σημαντική με τα επίπεδα της χρηματοδότησης· ζητεί κατά συνέπεια να ενδυναμωθεί η αιρεσιμότητα των προγραμμάτων βοήθειας της ΕΕ με στόχο την καλύτερη ανάπτυξη της δημοκρατίας και της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης, τη μείωση του επιπέδου της διαφθοράς και την ικανότητα χρήσης της στήριξης από την ΕΕ κατά τρόπο διαφανή, αποτελεσματικό και με απόδοση λογαριασμού·

121. σημειώνει πως η ΕΕ πλησιάζει σε ένα νέο γύρο διεύρυνσης, συγκεκριμένα προς την κατεύθυνση των Δυτικών Βαλκανίων· ζητεί το προσεχές ΠΔΠ να λαμβάνει υπόψη το κόστος των μελλοντικών διευρύνσεων, ήτοι μέσω επαρκούς χρηματοδότησης για το Μέσο Προενταξιακής Βοήθειας· θεωρεί πως το Μέσο Προενταξιακής Βοήθειας πρέπει να δίνει προτεραιότητα στη στήριξη των αναγκαίων βελτιώσεων στις υποψήφιες προς ένταξη χώρες για να συμμορφωθούν προς το κοινοτικό κεκτημένο και να διευκολυνθεί η χρησιμοποίηση της χρηματοδότησης της ΕΕ, ιδίως για την κοινωνία των πολιτών, τους κοινωνικούς εταίρους, τις μειονότητες, τις ΜΚΟ, την πολιτιστική κληρονομιά, καθώς και τις τοπικές και περιφερειακές αρχές·

Τετάρτη 8 Ιουνίου 2011

122. υπογραμμίζει ότι η Ένωση πρέπει να προσαρμόσει γρήγορα την πολιτική της έναντι των αναδυόμενων χωρών και να αναπτύξει νέες στρατηγικές συμπράξεις μαζί τους· ζητεί από την Επιτροπή να προτείνει εν προκειμένω έναν μηχανισμό πολιτικής με στόχο δραστηριότητες μη σχετιζόμενες με την επίσημη αναπτυξιακή βοήθεια αλλά εμπίπτουσες σε πεδία αμοιβαίου ενδιαφέροντος·

123. είναι της γνώμης ότι, λαμβανομένων υπόψη των αυξανόμενων παγκόσμιων προβλημάτων και των σε παγκόσμια κλίμακα ευθυνών της ΕΕ, ειδικά ενώπιον των τρεχουσών πολιτικών εξελίξεων στον αραβικό κόσμο, καθίσταται απαραίτητη μια αναδιάρθρωση των εξωτερικών χρηματοδοτικών μηχανισμών της ΕΕ· τάσσεται κατά συνέπεια υπέρ μιας εκσυγχρονισμένης και πιο στρατηγικής εφαρμογής των εξωτερικών μηχανισμών της, καθώς και υπέρ της ανάπτυξης νέων μορφών μηχανισμών συνεργασίας και εφαρμογής με τις χώρες-εταίρους, ώστε να αυξηθεί ο αντίκτυπος και η προβολή της εξωτερικής δράσης της ΕΕ και να επιτευχθεί ο συνολικός στόχος της αυξημένης συνέπειας και συνοχής της εξωτερικής δράσης της ΕΕ· επισημαίνει ότι το προσεχές ΠΔΠ πρέπει να στηρίζει την εσωτερική συνοχή της πολιτικής, διασφαλίζοντας λόγω χάρη ότι οι πολιτικές και δαπάνες της ΕΕ που σχετίζονται με τον αγροτικό τομέα, την αλιεία, το εμπόριο και την ενέργεια δεν θα αντιβαίνουν στους στόχους της αναπτυξιακής πολιτικής·

Απόκριση σε καταστάσεις κρίσης

124. επαναλαμβάνει ότι η πρόληψη και η διαχείριση κρίσεων αποτελούν βασικές προτεραιότητες της ΕΕ· υπογραμμίζει επομένως ότι χρειάζεται εν προκειμένω να εξασφαλιστούν αποτελεσματικοί και επαρκώς χρηματοδοτούμενοι μηχανισμοί· πιστεύει ότι ο υπάρχων Μηχανισμός Σταθερότητας παραμένει σημαντικό μέσο για άμεση απόκριση της Ένωσης σε καταστάσεις κρίσης, αλλά και ότι θα έπρεπε να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση σε πιο μακροπρόθεσμες προληπτικές δράσεις, συμπεριλαμβανομένων των δράσεων στα πεδία της οικοδόμησης της ειρήνης και της πρόληψης των συγκρούσεων, ιδίως με γεωγραφικά προγράμματα αμεσότερης απόκρισης·

125. πιστεύει ότι η ανθρωπιστική βοήθεια παίζει κεντρικό ρόλο στις εξωτερικές σχέσεις της ΕΕ· παρατηρεί ότι βγαίνει αυξανόμενη τόσο η συχνότητα όσο και η καταστροφικότητα των φυσικών καταστροφών ως προς τις επιπτώσεις τους και σημειώνει παράλληλα τη συχνότερη έκρηξη συγκρούσεων, συχνά εξαιτίας ανταγωνισμού για τον έλεγχο πόρων όπως η ενέργεια, το νερό και οι πρώτες ύλες· υπογραμμίζει την ανάγκη να εξασφαλιστούν επαρκείς πιστώσεις του προϋπολογισμού για το μέσο ανθρωπιστικής βοήθειας και το αποθεματικό έκτακτης βοήθειας, ώστε να αποφεύγονται οι ετήσιες εξατομικευμένες αιτήσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για έκτακτη χρηματοδότηση· εκτιμά ότι ο εν λόγω προϋπολογισμός πρέπει να παραμείνει ανεξάρτητος, προκειμένου να διασφαλιστεί η ουδετερότητα της ανθρωπιστικής βοήθειας – αποσυνδεδεμένης από άλλα (π.χ. γεωπολιτικά) σκεπτικά ή συμφέροντα·

Διοίκηση

126. πιστεύει ότι η δημόσια διοίκηση υψηλής ποιότητας, σε επίπεδο Ένωσης όσο και εθνικό, αποτελεί θεμελιώδες στοιχείο για την επίτευξη των στρατηγικών στόχων που θέτει η στρατηγική Ευρώπη 2020· καλεί την Επιτροπή να διαβιβάσει σαφή ανάλυση των διοικητικών δαπανών για την περίοδο μετά το 2013, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τις προοπτικές εξυγίανσης των δημόσιων οικονομικών, τα νέα καθήκοντα και τις νέες αρμοδιότητες που αποδίδει στην Ένωση η Συνθήκη της Λισσαβώνας, καθώς και την αυξημένη αποδοτικότητα που μπορεί να προκύψει από μια βέλτιστη χρήση των ανθρώπινων πόρων, ιδίως μέσω αναδιάρθρωσης και μέσω των νέων τεχνολογιών·

127. επισημαίνει ότι η ανάλυση αυτή θα πρέπει να διερευνήσει το πεδίο που προσφέρεται για συνέργειες και για εξοικονομήσεις, μεταξύ άλλων μέσω της αναδιάρθρωσης, της στενότερης διοργανικής συνεργασίας, της επανεξέτασης των μεθόδων και των τρόπων εργασίας κάθε οργάνου και οργανισμού και μέσω του καλύτερου διαχωρισμού καθηκόντων μεταξύ οργάνων και οργανισμών, καθώς και τις μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες δημοσιονομικές επιπτώσεις της κτιριακής πολιτικής, των συνταξιοδοτικών συστημάτων και άλλων θεμάτων που σχετίζονται με τις διατάξεις του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης του προσωπικού που εργάζεται για τα όργανα της ΕΕ· πιστεύει ότι μια τέτοια ανάλυση θα δείξει ότι υπάρχει περιθώριο για τον περιορισμό της συνολικής διοικητικής δαπάνης της ΕΕ χωρίς να τεθεί σε κίνδυνο η υψηλή ποιότητα, η αποδοτικότητα ή η ελκυστικότητα της δημόσιας διοίκησης της ΕΕ·

128. επισημαίνει τις σημαντικές εξοικονομήσεις που θα μπορούσαν να γίνουν εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορούσε να έχει μια ενιαία έδρα·

Τετάρτη 8 Ιουνίου 2011

Μέρος IV: Οργάνωση και διάρθρωση του δημοσιονομικού πλαισίου

Μια διάρθρωση που να αντανακλά τις προτεραιότητες

129. Θεωρεί ότι η διάρθρωση του προσεχούς ΠΔΠ πρέπει να διευκολύνει τόσο τη συνέχεια του προγραμματισμού όσο και την ευελιξία εντός και μεταξύ των τομέων και να αποφεύγει τα κενά του τρέχοντος ΠΔΠ, ειδικότερα σε σχέση με τις ανεπάρκειες στον υποτομέα 1α «Ανταγωνιστικότητα για ανάπτυξη και απασχόληση», τον υποτομέα 3β «Ιθαγένεια» και τον τομέα 4 «Εξωτερικές σχέσεις». Θεωρεί ότι η διάρθρωση του ΠΔΠ πρέπει να καθιστά περισσότερο ορατές για τους ευρωπαίους πολίτες τις πολιτικές και δημοσιονομικές προτεραιότητες της ΕΕ· επιμένει εν προκειμένω ότι χρειάζεται να αποφευχθούν οι αδικαιολόγητες ριζικές αλλαγές και να επιδιωχθεί εδραίωση και βελτίωση της σημερινής διάρθρωσης·

130. επαναλαμβάνει ότι η στρατηγική Ευρώπη 2020 πρέπει να αποτελέσει σημείο αναφοράς σε επίπεδο πολιτικών για το επόμενο ΠΔΠ· θεωρεί κατά συνέπεια ότι η διάρθρωση πρέπει να αντανακλά και να προβάλλει πολιτικά τις πτυχές της στρατηγικής Ευρώπη 2020 οι οποίες αφορούν την έξυπνη, βιώσιμη και δίχως αποκλεισμούς ανάπτυξη· προτείνει επομένως μια νέα διάρθρωση που θα συγκεντρώνει σε μία μόνο ενότητα όλες τις εσωτερικές πολιτικές και θα φέρει τον τίτλο «Ευρώπη 2020»·

131. προτείνει να δημιουργηθούν, στο πλαίσιο του τομέα Ευρώπη 2020, τέσσερις υποτομείς με τις συναφείς πολιτικές, κάτι που μεταξύ άλλων θα ευνοούσε έναν καλύτερο συντονισμό και μεγαλύτερες συνέργειες εφαρμογής αναμεταξύ τους· προτείνει ειδικότερα έναν υποτομέα που να περιλαμβάνει τις πολιτικές που σχετίζονται με τη γνώση· έναν δεύτερο υποτομέα αφιερωμένο στην πολιτική συνοχής, ο οποίος να αντανακλά τον οριζόντιο χαρακτήρα της και τη συμβολή της σε όλους τους στόχους της στρατηγικής Ευρώπη 2020, καθώς και στην κοινωνική πολιτική· έναν τρίτο υποτομέα ο οποίος να περιλαμβάνει τις πολιτικές που σχετίζονται με τη βιωσιμότητα και την αποδοτική αξιοποίηση των πόρων· και έναν τέταρτο υποτομέα για την ιθαγένεια, που θα συνενώνει σε έναν ενιαίο υποτομέα τους υποτομείς 3α (ιθαγένεια) και 3β (πολιτικές στους τομείς της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης) του τρέχοντος ΠΔΠ, δεδομένων των δυσχερειών που έχουν διαπιστωθεί όταν ορισμένα μάλλον μικρά προγράμματα συγκεντρώνονται σε έναν μικρό υποτομέα·

132. πιστεύει ότι το προσεχές ΠΔΠ πρέπει να επιτρέπει μια οριοθέτηση των μεγάλης κλίμακας έργων που είναι στρατηγικής σημασίας για την Ένωση εντός του τομέα «Ευρώπη 2020»· πιστεύει ότι ο προϋπολογισμός της ΕΕ πρέπει να προβλέπει μακροπρόθεσμη συνεισφορά σε αυτά, για να εξασφαλίζει συνέχεια του προγραμματισμού και σταθερότητα της οργάνωσης αυτών των έργων· θεωρεί ότι, εάν χρειασθεί να χορηγηθούν πρόσθετοι χρηματοπιστωτικοί πόροι για αυτά τα μεγάλης κλίμακας έργα, αυτοί δεν πρέπει να εξευρεθούν σε βάρος μικρότερων επιτυχημένων έργων που χρηματοδοτούνται από τον προϋπολογισμό της ΕΕ·

133. θεωρεί ότι, αν ληφθεί υπόψη ο ολοκληρωμένος χαρακτήρας της στρατηγικής Ευρώπη 2020 και προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι οι δημοσιονομικοί πόροι θα είναι κατάλληλα ευθυγραμμισμένοι με τη βαθμιαία ανάπτυξη της στρατηγικής, έχει θεμελιώδη σημασία να εξασφαλιστεί υψηλότερος βαθμός ευελιξίας μεταξύ των τεσσάρων υποτομέων της στρατηγικής Ευρώπη 2020·

134. υπενθυμίζει τις δυσκολίες που αναφύονται όταν διάφορα μάλλον μικρά προγράμματα συγκεντρώνονται σε έναν μικρό υποτομέα· προτείνει κατά συνέπεια να συνενωθούν σε έναν μόνο υποτομέα οι υποτομείς 3α (ιθαγένεια) και 3β (ελευθερία, ασφάλεια και δικαιοσύνη) του ΠΔΠ 2007-2013·

135. ζητεί να διατηρηθεί ένας τομέας για τις εξωτερικές πολιτικές·

136. ζητεί να διατηρηθεί ένας τομέας για τη διοίκηση·

137. ζητεί τη θέσπιση ενός «συνολικού περιθωρίου ΠΔΠ», που θα εξυπηρετεί όλους τους τομείς κάτω από το συνολικό ανώτατο όριο ΠΔΠ και πάνω από τα χωριστά διαθέσιμα περιθώρια κάθε μεμονωμένου τομέα, το οποίο θα κινητοποιείται στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας του προϋπολογισμού· πιστεύει ότι το περιθώριο αυτό θα πρέπει να εφοδιάζεται και με τα αχρησιμοποίητα περιθώρια και τις αποδεδουλευμένες και μη δαπανηθείσες πιστώσεις (ανάληψης υποχρεώσεων και πληρωμών) του προηγούμενου οικονομικού έτους·

Τετάρτη 8 Ιουνίου 2011

138. πιστεύει επίσης ότι, για να βελτιωθούν η διαφάνεια και η προβολή, θα πρέπει να δημιουργηθεί ένα επιπλέον «εφεδρικό περιθώριο», κάτω από το ανώτατο όριο των ιδίων πόρων και πάνω από το ανώτατο όριο του ΠΔΠ, το οποίο να χρησιμοποιείται για να καλύπτει τους κινδύνους αθέτησης υποχρεώσεων που σχετίζονται με δανειακές εγγυήσεις του ευρωπαϊκού μηχανισμού χρηματοπιστωτικής σταθεροποίησης και του μηχανισμού που προσφέρει μεσοπρόθεσμη χρηματοπιστωτική συνδρομή για τα ισοζύγια πληρωμών κρατών μελών που βρίσκονται εκτός ευρωζώνης, καθώς και για την ενδεχόμενη παρέμβαση του προϋπολογισμού της ΕΕ στον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας μετά το 2013.

139. παροτρύνει την Επιτροπή να εμφανίσει σε παράρτημα του προϋπολογισμού της ΕΕ όλες τις σχετιζόμενες με την ΕΕ δαπάνες που πραγματοποιούνται – ακολουθώντας διακυβερνητική διαδικασία – εκτός του προϋπολογισμού της ΕΕ· πιστεύει ότι τα στοιχεία αυτά, κοινοποιούμενα σε ετήσια βάση, θα παρέχουν πλήρη εικόνα όλων των επενδύσεων που τα κράτη μέλη συμφωνούν να πραγματοποιήσουν σε επίπεδο ΕΕ.

140. εκτιμά πως ο προϋπολογισμός της ΕΕ θα πρέπει να προσδιορίζει ευκρινώς –ει δυνατόν σε ένα παράρτημα– όλες τις επενδύσεις που γίνονται σε κάθε πεδίο πολιτικής της ΕΕ, έστω και προερχόμενες από διαφορετικά τμήματα του προϋπολογισμού της ΕΕ· εκτιμά ταυτόχρονα πως η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να παρέχει μια εκτίμηση των επενδυτικών αναγκών που προβλέπονται για όλη τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού.

141. καλεί την Επιτροπή να συμπεριλάβει στο Σχέδιο Προϋπολογισμού της, που διαβιβάζει στην αρμόδια επί του ευρωπαϊκού προϋπολογισμού αρχή, λεπτομερείς πληροφορίες για το σκέλος των εσόδων του προϋπολογισμού της ΕΕ· επισημαίνει ότι η κοινή παρουσίαση του σκέλους των εσόδων και του σκέλους των εξόδων ενός προϋπολογισμού αποτελεί καθιερωμένη πρακτική για όλους τους εθνικούς προϋπολογισμούς· είναι απόλυτα πεπεισμένο ότι με τον τρόπο αυτό θα διατηρείται ένας συνεχής διάλογος σχετικά με το σύστημα χρηματοδότησης της ΕΕ, αν και αναγνωρίζει πλήρως ότι προς το παρόν η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή δεν διαθέτει καμία εξουσία να προτείνει τροποποιήσεις σε αυτό το τμήμα του προϋπολογισμού.

142. προτείνει κατά συνέπεια την ακόλουθη διάρθρωση για το επόμενο ΠΔΠ:

1. Ευρώπη 2020

1α. Γνώση για την ανάπτυξη

Περιλαμβάνονται οι πολιτικές για την έρευνα και καινοτομία, την εκπαίδευση και διά βίου μάθηση και την εσωτερική αγορά

1β. Συνοχή για την ανάπτυξη και την απασχόληση

Περιλαμβάνονται η πολιτική συνοχής (οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής) και η κοινωνική πολιτική.

1γ. Διαχείριση των φυσικών πόρων και βιώσιμη ανάπτυξη

Περιλαμβάνονται οι πολιτικές για τη γεωργία, την αλιεία, το περιβάλλον, την κλιματική αλλαγή, την ενέργεια και τις μεταφορές.

1δ. Ίθαγένεια, ελευθερία, ασφάλεια και δικαιοσύνη

Περιλαμβάνονται οι πολιτικές για τον πολιτισμό, τους νέους, την επικοινωνία, τα θεμελιώδη δικαιώματα και την ελευθερία, ασφάλεια και δικαιοσύνη.

2. Η Ευρώπη στον κόσμο

Περιλαμβάνονται η εξωτερική δράση και οι πολιτικές γειτονίας και ανάπτυξης.

3. Διοίκηση

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τετάρτη 8 Ιουνίου 2011

Απόκριση στις μεταβαλλόμενες συνθήκες: ευελιξία

143. επαναλαμβάνει τη θέση του που είχε συμπεριληφθεί στο ψήφισμά του της 25ης Μαρτίου 2009 σχετικά με την ενδιάμεση επανεξέταση του δημοσιονομικού πλαισίου 2007-2013 ⁽¹⁾, ότι περισσότερη ευελιξία εντός και μεταξύ των τομέων είναι απολύτως αναγκαία για τις λειτουργικές ικανότητες της Ένωσης, όχι μόνο για την αντιμετώπιση των νέων προκλήσεων αλλά και για τη διευκόλυνση της διαδικασίας λήψης αποφάσεων εντός των θεσμικών οργάνων·

Ενδιάμεση επανεξέταση

144. τονίζει την ανάγκη, εάν η διάρκεια του ΠΔΠ υπερβαίνει την πενταετία, μιας υποχρεωτικής ενδιάμεσης επανεξέτασης που να καθιστά δυνατή μία ποσοτική και ποιοτική ανάλυση και έναν απολογισμό της λειτουργίας του ΠΔΠ· υπογραμμίζει ότι μελλοντικά η ενδιάμεση επανεξέταση πρέπει να γίνει νομικά δεσμευτική υποχρέωση προβλεπόμενη στον κανονισμό του ΠΔΠ, με ειδική διαδικασία που να εξασφαλίζει πλήρη συμμετοχή του Κοινοβουλίου υπό την ιδιότητά του ως νομοθετικής και δημοσιονομικής αρχής· τονίζει ότι, αν η επανεξέταση διαπιστώσει ανεπάρκεια των ανώτατων ορίων για το υπόλοιπο της περιόδου, πρέπει να υπάρχει πραγματική δυνατότητα αναθεώρησής τους·

Αναθεώρηση των ανώτατων ορίων

145. επιμένει ότι ο βαθμός ευελιξίας που παρέχεται σήμερα από τον μηχανισμό αναθεώρησης εξαρτάται από τη διαδικασία προσφυγής σε αυτόν και προσκρούει σε γενική απροθυμία του Συμβουλίου να τον χρησιμοποιήσει· θεωρεί απαραίτητο –προκειμένου να εξακολουθήσει η προσαρμογή των ανώτατων ορίων να είναι μια ρεαλιστική δυνατότητα– να προβλέπεται στους μελλοντικούς μηχανισμούς αναθεώρησης μια απλουστευμένη διαδικασία για αλλαγές κάτω από ένα συμφωνημένο όριο· ζητεί επιπλέον να διατηρηθεί η δυνατότητα αύξησης του συνολικού ανώτατου ορίου του ΠΔΠ·

Εξασφάλιση επαρκών περιθωρίων και ευελιξίας εντός των ορίων

146. τονίζει πόσο σημαντικό είναι να εξασφαλιστούν επαρκή αποθεματικά για κάθε τομέα· σημειώνει με ενδιαφέρον την πρόταση της Επιτροπής να καθορίσει πάγιο ποσοστό για τα περιθώρια· θεωρεί ωστόσο ότι η επιλογή αυτή θα μπορούσε να προσφέρει μεγαλύτερη ευελιξία μόνο αν τα μελλοντικά ανώτατα όρια καθοριστούν σε αρκετά υψηλό επίπεδο, με πρόβλεψη για τέτοια πρόσθετη ευχέρεια χειρισμών·

147. επισημαίνει ότι η ευελιξία εντός των ορίων πρέπει να ενισχυθεί με κάθε τρόπο και επικροτεί τις προτάσεις που διατύπωσε η Επιτροπή στο πλαίσιο της επισκόπησης του προϋπολογισμού·

148. θεωρεί σημαντικό να διατηρηθεί η ευχέρεια εμπροσθοβαρούς ή οπισθοβαρούς δαπάνης στο πλαίσιο της πολυετούς συνολικής χρηματοδότησης ενός τομέα, ώστε να καταστεί δυνατή η αντικυκλική παρέμβαση και μια πρόσφορη απόκριση σε μείζονες κρίσεις· εκτιμά, στο πλαίσιο αυτό, πως το τρέχον σύστημα της ευελιξίας για τις νομοθετικές πράξεις λειτουργήσε επαρκώς καλά υπό το τρέχον ΠΔΠ· ζητεί επομένως να διατηρηθεί και υπό το επόμενο ΠΔΠ το όριο ευελιξίας του 5 % πάνω ή κάτω από τα ποσά που καθορίζονται με συναπόφαση·

149. είναι πεπεισμένο ότι τα μη χρησιμοποιηθέντα περιθώρια και οι αποδεσμευόμενες και αχρησιμοποιητες πιστώσεις (τόσο ανάληψης υποχρεώσεων όσο και πληρωμών) από τον προϋπολογισμό ενός έτους πρέπει να μεταφέρονται στον προϋπολογισμό του επόμενου έτους, και να αποτελούν ένα συνολικό περιθώριο του ΠΔΠ που κατανέμεται στους διάφορους τομείς ανάλογα με τις εκτιμώμενες ανάγκες τους· θεωρεί ως εκ τούτου ότι τα κονδύλια που διατίθενται για τον προϋπολογισμό της ΕΕ πρέπει να δαπανώνται μόνο στο πλαίσιο αυτό και να μην επιστρέφονται στα κράτη μέλη, όπως είναι η ακολουθούμενη σήμερα πρακτική·

150. πιστεύει επιπλέον ότι οι προτάσεις αυτές πρέπει να συμπληρωθούν από ευελιξία ανακατανομής, που επιτρέπει μεταφορές μεταξύ τομέων για ένα δεδομένο έτος, και από αυξημένη ευελιξία μεταξύ υποτομέων·

⁽¹⁾ EE C 117 E της 6.5.2010, σ. 95.

Τετάρτη 8 Ιουνίου 2011

151. επαναλαμβάνει ότι η διαδικασία λήψης αποφάσεων πρέπει να είναι σχεδιασμένη έτσι ώστε να επιτρέπει την αποτελεσματική χρησιμοποίηση αυτών των μέσων·

Μηχανισμοί ευελιξίας

152. θεωρεί ότι έχει κρίσιμη σημασία η διατήρηση ειδικών μέσων (Μέσο Ευελιξίας, Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση, Ταμείο Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Αποθεματικό Έκτακτης Βοήθειας), τα οποία μπορούν να κινητοποιηθούν σε βάση ad-hoc, με περαιτέρω απλούστευση της χρησιμοποίησής τους και με επαρκή συνολική χρηματοδότησή τους, καθώς και με ενδεχόμενη δημιουργία νέων μηχανισμών στο μέλλον· επιμένει ότι η κινητοποίηση τέτοιων πρόσθετων πόρων χρηματοδότησης πρέπει να διέπεται από την κοινοτική μέθοδο·

153. θεωρεί ότι το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση (ΕΤΠΠ) λειτουργήσε επιτυχώς παρέχοντας αλληλεγγύη και στήριξη της ΕΕ στους εργαζόμενους που έχασαν τη δουλειά τους εξαιτίας των δυσμενών συνεπειών της παγκοσμιοποίησης και της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης και, ως εκ τούτου, θα πρέπει να διατηρηθεί και με το νέο ΠΔΠ· πιστεύει όμως ότι οι διαδικασίες για την υλοποίηση της στήριξης από το ΕΤΠΠ είναι πολύ χρονοβόρες και δύσκλητες· καλεί την Επιτροπή να προτείνει τρόπους με τους οποίους να απλουστευθούν και να επιταχυνθούν στο μέλλον οι διαδικασίες αυτές·

154. πιστεύει ότι το Μέσο Ευελιξίας, ο πληρέστερα υλοποιημένος από τους μηχανισμούς ευελιξίας, υπήρξε απαραίτητος για την παροχή πρόσθετης ευελιξίας· προτείνει να αυξηθεί σημαντικά το αρχικό ποσό για το Μέσο Ευελιξίας, με μετέπειτα ετήσια αύξηση κατά τη διάρκεια του ΠΔΠ, και να διατηρηθεί η δυνατότητα μεταφοράς αχρησιμοποίητου ετήσιου ποσού έως το έτος $n+2$ ·

155. σημειώνει ότι, τα τελευταία χρόνια, τα διαθέσιμα ποσά για την αντιμετώπιση επειγουσών καταστάσεων φυσικής και ανθρωπιστικής καταστροφής ήταν ανεπαρκή· ζητεί συνεπώς ουσιαστική αύξηση της συνολικής χρηματοδότησης για το αποθεματικό έκτακτης βοήθειας, καθώς και δυνατότητα πολυετούς κινητοποίησης του μέσου αυτού·

Διάρκεια του ΠΔΠ

156. υπογραμμίζει ότι η επιλογή της διάρκειας του επόμενου ΠΔΠ πρέπει να επιτυγχάνει την κατάλληλη ισορροπία μεταξύ της σταθερότητας για τους κύκλους προγραμματισμού και για την υλοποίηση των επιμέρους πολιτικών και της διάρκειας των πολιτικών κύκλων των θεσμικών οργάνων, και ιδίως εκείνων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου· υπενθυμίζει ότι η μεγαλύτερη διάρκεια προϋποθέτει και μεγαλύτερη ευελιξία·

157. πιστεύει ότι ένας πενταετής κύκλος είναι πλήρως συμβατός με την εκπεφρασμένη βούληση του Κοινοβουλίου να ευθυγραμμιστεί, στον μέγιστο δυνατό βαθμό, η διάρκεια του ΠΔΠ με τη διάρκεια των πολιτικών κύκλων των θεσμικών οργάνων, για λόγους δημοκρατικής ευθύνης και λογοδοσίας· εκφράζει ωστόσο την ανησυχία του για το γεγονός ότι, στο στάδιο αυτό, ένας πενταετής κύκλος θα ήταν ενδεχομένως πολύ μικρός για τις πολιτικές που χρειάζονται περισσότερο μακροπρόθεσμο προγραμματισμό (π.χ. συνοχή, γεωργία, ΔΕΔ) και δεν θα ανταποκρινόταν πλήρως στις απαιτήσεις κύκλου ζωής αυτών των πολιτικών όσον αφορά τον προγραμματισμό και την υλοποίησή·

158. σημειώνει ότι το 10ετές ΠΔΠ, όπως προτείνεται από την Επιτροπή στην επισκόπηση του προϋπολογισμού, θα πρόσφερε σημαντική σταθερότητα και προβλεψιμότητα για την περίοδο δημοσιονομικού προγραμματισμού αλλά, καθώς τα συνολικά ανώτατα όρια και τα βασικά νομικά μέσα θα ήταν καθορισμένα για δέκα χρόνια, θα αύξανε τη δυσκαμψία του ΠΔΠ και θα έκανε εξαιρετικά δύσκολες τις προσαρμογές σε νέες καταστάσεις· θεωρεί, ωστόσο, ότι η δυνατότητα ενός κύκλου 5+5 ετών μπορεί να εξεταστεί μόνο αν επιτευχθεί συμφωνία με το Συμβούλιο για ένα μέγιστο επίπεδο ευελιξίας και μία μεσοπρόθεσμη επανεξέταση και η συμφωνία αυτή ενσωματωθεί στον κανονισμό για το ΠΔΠ·

Τετάρτη 8 Ιουνίου 2011

159. είναι της γνώμης ότι ένα 7ετές ΠΔΠ, για την περίοδο έως το 2020, θα ήταν η προτιμότερη μεταβατική λύση, καθώς θα μπορούσε να προσφέρει μεγαλύτερη σταθερότητα εξασφαλίζοντας τη συνέχεια των προγραμμάτων για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, αλλά και να αντιπροσωπεύσει μια σαφή σύνδεση με τη στρατηγική Ευρώπη 2020· τονίζει ωστόσο ότι όλες οι δυνατότητες που αφορούν τη διάρκεια του επόμενου ΠΔΠ υπόκεινται στην ύπαρξη επαρκών πόρων και επαρκούς και κατάλληλα χρηματοδοτημένης ευελιξίας εντός και εκτός του πλαισίου, ώστε να αποφευχθούν τα προβλήματα που ανέκυψαν κατά την περίοδο 2007-2013·

160. πιστεύει ότι η απόφαση για ένα νέο 7ετές ΠΔΠ δεν θα πρέπει να αποκλείει τη δυνατότητα επιλογής μιας περιόδου 5 ή 5+5 ετών που θα αρχίζει το 2021· επαναλαμβάνει την πεποίθησή του ότι ο συγχρονισμός του δημοσιονομικού προγραμματισμού με τις περιόδους θητείας της Επιτροπής και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου θα αυξήσει τη δημοκρατική ευθύνη, λογοδοσία και νομιμοποίηση·

Μέρος V: Αντιστοίχιση των φιλοδοξιών με τους πόρους: η σύνδεση ανάμεσα στις δαπάνες και την αναμόρφωση της χρηματοδότησης της ΕΕ

Επαρκείς δημοσιονομικοί πόροι

161. έχει πλήρη επίγνωση των δύσκολων δημοσιονομικών προσαρμογών που πραγματοποιούνται από πολλά κράτη μέλη στον εθνικό τους προϋπολογισμό και επαναλαμβάνει ότι η επίτευξη ΕΠΑ και η εξασφάλιση υγιούς δημοσιονομικής διαχείρισης –αποδοτικότητα, αποτελεσματικότητα, εξοικονόμηση– πρέπει, περισσότερο παρά ποτέ, να αποτελούν κατευθυντήριες αρχές του προϋπολογισμού της ΕΕ·

162. τονίζει ότι, ανεξάρτητα από οιαδήποτε ενδεχόμενη εξοικονόμηση, ο προϋπολογισμός της ΕΕ στο σημερινό συνολικό επίπεδο του 1 % του ακαθάριστου εθνικού εισοδήματος δεν επαρκεί για να καλύψει το χρηματοδοτικό έλλειμμα το οποίο προέρχεται από τις πρόσθετες χρηματοδοτικές ανάγκες που προκύπτουν από τη Συνθήκη καθώς και από τις υφιστάμενες προτεραιότητες πολιτικής και δεσμεύσεις της ΕΕ, όπως:

- την επίτευξη των βασικών στόχων της στρατηγικής Ευρώπη 2000 στους τομείς της απασχόλησης, της Ε&Α, του κλίματος και της ενέργειας, της εκπαίδευσης και της μείωσης της φτώχειας·
- την αύξηση της δαπάνης για την έρευνα και την καινοτομία από το σημερινό ποσοστό του 1,9 % του ΑΕγχΠ στο 3 % του ΑΕγχΠ, αύξηση που αντιστοιχεί σε σύνολο περίπου 130 δισεκατομμυρίων ευρώ δημόσιας και ιδιωτικής δαπάνης ετησίως·
- τις αναγκαίες επενδύσεις στην υποδομή·
- τη βασική και ολοκληρωμένη χρηματοδότηση, υπολογιζόμενη με διαφανή τρόπο, των μεζόνων έργων που ενέκρινε το Συμβούλιο, όπως το ITER και το GALILEO, καθώς και της Ευρωπαϊκής Πολιτικής του Διαστήματος·
- τις συμπληρωματικές πιστώσεις, που δεν έχουν ακόμη προσδιοριστεί ποσοτικά, οι οποίες απαιτούνται στον τομέα της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας, περιλαμβανομένης της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης και της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Γειτονίας·
- τις πρόσθετες ανάγκες χρηματοδότησης που αφορούν την μελλοντική διεύρυνση της ΕΕ·
- τη χρηματοδότηση του υπάρχοντος Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Χρηματοπιστωτικής Σταθεροποίησης και μετά το 2013 του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας, προκειμένου να παρασχεθεί στην ευρωζώνη και στην ΕΕ η χρηματοπιστωτική σταθερότητα που απαιτείται για την αντιμετώπιση της κρίσης του χρέους·
- τη χρηματοδοτική προσπάθεια που σχετίζεται με την επίτευξη των αναπτυξιακών στόχων της Χιλιετίας (ΑΣΧ) για τη δαπάνη του 0,7 % του ακαθάριστου εθνικού εισοδήματος για αναπτυξιακή βοήθεια, ήτοι ποσού περίπου 35 δισεκατομμυρίων ευρώ ετησίως πέρα από τη σημερινή δαπάνη που αντιστοιχεί στο 0,4 % του ακαθάριστου εθνικού εισοδήματος·
- τις δεσμεύσεις που απορρέουν από τις συμφωνίες της Κοπεγχάγης και της Κανκούν για να βοηθηθούν οι αναπτυσσόμενες χώρες να καταπολεμήσουν την κλιματική αλλαγή και να προσαρμοστούν στις συνέπειές της, κάτι που πρέπει να είναι πρόσθετη χρηματοδότηση σε σχέση με τις δεσμεύσεις που αναλήφθηκαν στο πλαίσιο των ΑΣΧ και το 2020 θα αντιπροσωπεύει ποσό 100 δισεκατομμυρίων δολαρίων ετησίως, από το οποίο το ένα τρίτο περίπου θα πρέπει να επωμιστεί η ΕΕ·

Τετάρτη 8 Ιουνίου 2011

163. είναι συνεπώς ακράδαντα πεπεισμένο ότι το «πάγωμα» του επόμενου ΠΔΠ στα επίπεδα του 2013, όπως ζήτησαν ορισμένα κράτη μέλη, δεν αποτελεί βιώσιμη δυνατότητα· επισημαίνει ότι, ακόμη και με αύξηση του επιπέδου των πόρων για το επόμενο ΠΔΠ κατά 5 % σε σχέση με το επίπεδο του 2013 ⁽¹⁾, θα είναι δυνατή μόνο μια περιορισμένη συμβολή στην επίτευξη των συμφωνημένων στόχων και δεσμεύσεων της Ένωσης και στην αρχή της ενωσιακής αλληλεγγύης· είναι συνεπώς πεπεισμένο ότι χρειάζεται αύξηση πόρων τουλάχιστον 5 % για το επόμενο ΠΔΠ· καλεί το Συμβούλιο, σε περίπτωση που δεν συμεριζείται αυτή την προσέγγιση, να εντοπίσει με σαφήνεια ποιες από τις πολιτικές προτεραιότητες ή σχέδιά του θα μπορούσαν να εγκαταλειφθούν εξ ολοκλήρου, παρά την αποδεδειγμένη ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία τους·

164. επαναλαμβάνει ότι, χωρίς επαρκείς πρόσθετους πόρους για το ΠΔΠ της περιόδου μετά το 2013, η Ένωση δεν θα είναι σε θέση να ανταποκριθεί στις υπάρχουσες προτεραιότητες πολιτικής, και ειδικότερα σε όσες συνδέονται με τη στρατηγική Ευρώπη 2020, στα νέα καθήκοντα που προβλέπει η Συνθήκη της Λισσαβώνας και, κατά μείζονα λόγο, σε απρόβλεπτα γεγονότα·

165. τονίζει ότι το ανώτατο όριο των ιδίων πόρων έχει μείνει αμετάβλητο από το 1993· πιστεύει ότι το ανώτατο όριο των ιδίων πόρων μπορεί να χρειάζεται κάποια σταδιακή αναπροσαρμογή, καθώς τα κράτη μέλη μεταβιβάζουν περισσότερες αρμοδιότητες στην Ένωση και ορίζουν γι' αυτήν περισσότερους στόχους· θεωρεί ότι, αν και το σημερινό ανώτατο όριο των ιδίων πόρων, που ορίστηκε ομόφωνα από το Συμβούλιο ⁽²⁾, παρέχει επαρκή δημοσιονομική ευχέρεια για να αντιμετωπιστούν τα πιεστικότερα προβλήματα της Ένωσης, θα εξακολουθεί ωστόσο να μην επαρκεί ώστε να αποτελέσει ένα πραγματικό εργαλείο για την ευρωπαϊκή οικονομική διακυβέρνηση ή για να συμβάλει καθοριστικά στις επενδύσεις στη στρατηγική ΕΕ 2020 σε επίπεδο ΕΕ·

Διαφανέστερο, απλούστερο και δικαιότερο σύστημα χρηματοδότησης

166. υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λισσαβώνας, «ο προϋπολογισμός χρηματοδοτείται στο ακέραιο, υπό την επιφύλαξη των άλλων εσόδων, από ίδιους πόρους»· τονίζει ότι ο τρόπος με τον οποίο εξελίχθηκε το σύστημα των ιδίων πόρων, αντικαθιστώντας βαθμιαία τους γνήσιους ιδίους πόρους με τις ονομαζόμενες «εθνικές συνεισφορές», δίνει δυσανάλογη έμφαση στο καθαρό υπόλοιπο μεταξύ κρατών μελών κι έτσι αντιβαίνει προς την αρχή της ενωσιακής αλληλεγγύης, αποδυναμώνει το ευρωπαϊκό κοινό συμφέρον και σε μεγάλο βαθμό αγνοεί την ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία· σημειώνει ότι, στην πράξη, αυτή η κατάσταση σημαίνει ότι το μέγεθος του προϋπολογισμού επηρεάζεται από τις οικονομικές συνθήκες που επικρατούν στα μεμονωμένα κράτη μέλη και από τη στάση τους απέναντι στην ΕΕ· ζητεί συνεπώς επίμονα τη σε βάθος μεταρρύθμιση του συστήματος των πόρων της ΕΕ, ώστε να ευθυγραμμισθεί εκ νέου η χρηματοδότηση του προϋπολογισμού της ΕΕ με το πνεύμα και τις απαιτήσεις της Συνθήκης·

167. θεωρεί ότι βασικός στόχος της μεταρρύθμισης πρέπει να είναι η διαμόρφωση ενός αυτόνομου, δικαιότερου, διαφανέστερου, απλούστερου και ισότιμου συστήματος χρηματοδότησης, που θα είναι ευχερέστερα κατανοητό από τους πολίτες και θα κάνει σαφέστερη τη συνεισφορά τους στον προϋπολογισμό της ΕΕ· ζητεί, στο πλαίσιο αυτό, την κατάργηση των υπάρχουσών εκπτώσεων, εξαιρέσεων και μηχανισμών διόρθωσης· είναι πεπεισμένο ότι η σταδιακή καθιέρωση ενός ή περισσότερων γνήσιων ιδίων πόρων για την Ένωση, σε αντικατάσταση του συστήματος που βασίζεται στο ΑΕΕ, είναι απαραίτητη για να αποκτήσει η Ένωση τον προϋπολογισμό που χρειάζεται ώστε να συμβάλει σημαντικά στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και στην οικονομική ανάκαμψη· υπενθυμίζει ότι οιαδήποτε αλλαγή στους ιδίους πόρους πρέπει να υλοποιείται χωρίς να θίγεται η φορολογική κυριαρχία των κρατών μελών· επαναλαμβάνει, στο πλαίσιο αυτό, ότι η Ένωση πρέπει να είναι σε θέση να συλλέγει άμεσα τους ιδίους πόρους της, ανεξάρτητα από τους προϋπολογισμούς των κρατών μελών·

⁽¹⁾ Επίπεδο 2013: 1,06 % του ακαθάριστου εθνικού εισοδήματος (ΑΕΕ)· Επίπεδο 2013 +5 %: 1,11 % του ΑΕΕ· και τα δύο σε πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων σε σταθερές τιμές 2013. Τα στοιχεία αυτά βασίζονται στην υπόθεση 7ετούς ΠΔΠ με χρησιμοποίηση των ακόλουθων εκτιμήσεων και προβλέψεων της Επιτροπής:

— πρόβλεψη της ΓΔ BUDG (Μάιος 2011) για το ΑΕΕ 2012: 13 130 916,3 εκατομμύρια ευρώ (τιμές 2012)·
— εκτίμηση της ΓΔ ECFIN (Ιανουάριος 2011) για την ονομαστική αύξηση του ΑΕΕ: 1,4 % για την περίοδο 2011-2013 και 1,5 % για την περίοδο 2014-2020.

Σημ.: Τα στοιχεία υπόκεινται σε αλλαγές ανάλογα με τις μεταβολές των εκτιμήσεων και προβλέψεων της Επιτροπής και ανάλογα με το χρησιμοποιούμενο έτος αναφοράς και είδος τιμών (τρέχουσες ή σταθερές).

⁽²⁾ 1,23 % του συνολικού ΑΕΕ των κρατών μελών σε πιστώσεις πληρωμών και 1,29 % σε πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων.

Τετάρτη 8 Ιουνίου 2011

168. τονίζει ότι η αναδιάρθρωση του συστήματος των ιδίων πόρων δεν αφορά το μέγεθος του προϋπολογισμού της ΕΕ αλλά την εξεύρεση ενός αποτελεσματικότερου μίγματος πόρων για τη χρηματοδότηση των συμφωνημένων πολιτικών και στόχων της ΕΕ· επισημαίνει ότι η θέσπιση ενός νέου συστήματος δεν θα αυξήσει τα συνολικά φορολογικά βάρη για τους πολίτες αλλά, αντίθετα, θα αμβλύνει την πίεση στα εθνικά δημόσια οικονομικά·

169. τονίζει ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι το μόνο κοινοβούλιο που μπορεί να αποφαινεται όσον αφορά τις δαπάνες αλλά όχι τα έσοδα· ως εκ τούτου, υπογραμμίζει τη ζωτικής σημασίας ανάγκη για μία δημοκρατική μεταρρύθμιση των πόρων της ΕΕ·

170. σημειώνει τους ενδεχόμενους νέους ιδίους πόρους που προτείνει η Επιτροπή στην ανακοίνωσή της για την επισκόπηση του προϋπολογισμού (φορολόγηση του χρηματοπιστωτικού τομέα, δημοπρασίες στο πλαίσιο του συστήματος εμπορίας των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, τέλος ΕΕ στις εναέριες μεταφορές, ΦΠΑ, ενεργειακός φόρος, εταιρικός φόρος εισοδήματος)· αναμένει τα συμπεράσματα της ανάλυσης αντικτύπου των δυνατοτήτων αυτών, συμπεριλαμβανομένης μιας μελέτης σκοπιμότητας σχετικά με τις διάφορες ενδεχόμενες μορφές ενός ενωσιακού φόρου χρηματοπιστωτικών συναλλαγών, όπου να εξετάζονται και οι σχετικοί εισπρακτικοί μηχανισμοί, ενόψει της υποβολής νομοθετικής πρότασης από την Επιτροπή έως την 1η Ιουλίου 2011·

171. επισημαίνει ότι η ΕΕ θα πρέπει να αναλάβει την πρωτοβουλία για την επιβολή φόρου στις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές εντός των συνόρων της ενώ, παράλληλα, θα πρέπει να εξακολουθήσει να υποστηρίζει δραστήρια την εφαρμογή ενός τέτοιου φόρου σε παγκόσμιο επίπεδο· θεωρεί ότι ένας ΦΧΣ θα μπορούσε να αντιπροσωπεύσει σημαντική συμβολή του χρηματοπιστωτικού τομέα στην αντιμετώπιση του οικονομικού και κοινωνικού κόστους της κρίσης και στη βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών· θεωρεί ότι ο φόρος αυτός θα μπορούσε επίσης να συμβάλει εν μέρει στη χρηματοδότηση του προϋπολογισμού της ΕΕ καθώς και στη μείωση των συνεισφορών ΑΕΕ των κρατών μελών και ότι η ΕΕ θα έπρεπε επιπροσθέτως να δίνει το παράδειγμα όσον αφορά το θέμα της μεταφοράς κεφαλαίων στους φορολογικούς παραδείσους·

Μέρος VI: Προς μια εύρυθμη και αποτελεσματική διαδικασία διοργανικής διαπραγμάτευσης

172. υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λισσαβόνας, η έγκριση του Κοινοβουλίου με την πλειοψηφία των μελών που το αποτελούν είναι υποχρεωτική για τη θέσπιση του ΠΔΠ από το Συμβούλιο, το οποίο αποφασίζει ομόφωνα·

173. υπογραμμίζει τις αυστηρές απαιτήσεις πλειοψηφίας τόσο για το Κοινοβούλιο όσο και για το Συμβούλιο, και επισημαίνει ότι είναι σημαντικό να αξιοποιηθεί πλήρως η διάταξη του άρθρου 312, παράγραφος 5, της ΣΛΕΕ, η οποία απαιτεί από το Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Επιτροπή, μέσω της διαδικασίας που οδηγεί στη θέσπιση του ΠΔΠ, να λάβουν κάθε αναγκαίο μέτρο για τον σκοπό αυτό· σημειώνει ότι αυτό επιβάλλει ρητά στα θεσμικά όργανα το καθήκον διεξαγωγής διαπραγματεύσεων με στόχο τη συμφωνία σε ένα κείμενο για το οποίο το Κοινοβούλιο θα μπορούσε να δώσει τη συγκατάθεσή του· υπογραμμίζει ακόμη ότι, αν έως το τέλος του 2013 δεν έχει εγκριθεί ΠΔΠ, θα παραταθεί η ισχύς των ανωτάτων ορίων και λοιπών διατάξεων που θα αντιστοιχούν στο έτος 2013, μέχρις ότου εγκριθεί ένα νέο ΠΔΠ·

174. επικροτεί τη δέσμευση των προεδριών του Συμβουλίου⁽¹⁾ να εξασφαλίσουν ανοικτό και εποικοδομητικό διάλογο και συνεργασία με το Κοινοβούλιο στη διάρκεια ολόκληρης της διαδικασίας για την έγκριση του μελλοντικού ΠΔΠ και επιβεβαιώνει τη βούλησή του να δραστηριοποιηθεί σε στενή συνεργασία με το Συμβούλιο και την Επιτροπή, σε πλήρη συμφωνία με τις διατάξεις της Συνθήκης της Λισσαβόνας, στη διάρκεια αυτής της διαπραγματευτικής διαδικασίας·

175. προτρέπει συνεπώς το Συμβούλιο και την Επιτροπή να συμμορφωθούν προς τη Συνθήκη και να καταβάλουν κάθε απαιτούμενη προσπάθεια για την ταχεία επίτευξη συμφωνίας με το Κοινοβούλιο όσον αφορά μια λειτουργική μέθοδο εργασίας για τη διαδικασία διαπραγμάτευσης του ΠΔΠ· επισημαίνει εκ νέου τη σύνδεση ανάμεσα σε μια μεταρρύθμιση των εσόδων και μια μεταρρύθμιση των δαπανών και ζητεί κατά συνέπεια μια σταθερή δέσμευση του Συμβουλίου να συζητήσει, στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων για το ΠΔΠ, τις προτάσεις σχετικά με νέους ιδίους πόρους·

⁽¹⁾ Επιστολή του πρωθυπουργού Yves Leterme στον Πρόεδρο Buzek, 8 Δεκεμβρίου 2010.

Τετάρτη 8 Ιουνίου 2011

176. ζητεί να ξεκινήσει, σε επίπεδο ΕΕ, ένας ευρύς δημόσιος διάλογος σχετικά με τον σκοπό, το πεδίο και την κατεύθυνση του ΠΔΠ της Ένωσης και τη μεταρρύθμιση του συστήματος εσόδων της· προτείνει, ειδικότερα, να συγκληθεί μια διάσκεψη, εν είδει Συνέλευσης, σχετικά με τη μελλοντική χρηματοδότηση της Ένωσης, όπου θα πρέπει να συμμετέχουν βουλευτές του ΕΚ και των εθνικών κοινοβουλίων·

*

* *

177. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή και στα άλλα ενδιαφερόμενα κύρια και επικουρικά όργανα, καθώς επίσης στις εθνικές κυβερνήσεις και στα κοινοβούλια των κρατών μελών.
